

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van de samenwerkende bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad. Gratis huis-aan-huis verspreid in de oude binnenstad.

Pimp-een-piemel party

Een origineel vrijgezellenfeestje tovert bij de dames bloesjes op de wangen > 3

Kerst in vele talen

Kerkdiensten voor anderstaligen in twee heel verschillende kerken > 5

Kerstverhaal: Een ster boven de stad

Good people en bad people vieren samen de kerstgedachte > 8/9

Interview met Esther Agricola

Hoe denkt men bij Bureau Monumenten en Archeologie over de Oude Kerk? > 13

Van der Laan:

'Jullie moeten niet zeuren!'

Burgemeester Van der Laan tegenover de buurtbewoners

Een eigenaardige spanning heeft op de 'elfde van de elfde' het Burgwallenoverleg beheerst. Direct al bij aanvang van deze bijeenkomst op maandag 11 november noemde burgemeester Van der Laan de eerder door bewoners en ondernemers geformuleerde kritiek op zaken rond het 1012-project 'niet terecht'. Daarmee zette hij de verhouding op scherp.

De nogal narrige manier waarop de burgemeester reageerde op kritiek tijdens een eerdere bijeenkomst in juni, op een vooral door hem genomen besluit over sluitingstijden in de prostitutie, wekte verbazing bij de deelnemers aan het Burgwallenoverleg. Ook zijn reactie op het agendapunt over handhaving van de openbare orde in relatie tot overlast deed een nogal ijzige stemming ontstaan.

De verrassing was vooral zo groot, omdat de aanpak van het 1012-project juist een gezamenlijke inspanning vereist waarbij de deelnemers aan de burgemeester om een feitelijke voorstelling van zaken vragen, maar ook om bemoeiding en ondersteuning op de punten die via participatie realiseerbaar zijn.

De avond werd gekenmerkt door zijn houding van 'Zie wat we allemaal gedaan hebben, begrijp dat nou, en zeur niet.' Dat deed geen recht aan de discussie over het prostitutiebeleid in een vorige vergadering, waarbij de deelnemers juist instemden met de bereikte resultaten, maar wel heel kritisch waren over de voorgestelde sluitingstijden. Die vond men niet passen in het totaalbeleid. Door niet inhoudelijk op deze kritiek in te gaan, maar kortweg als een boze bovenmeester de criticasters in de hoek te zetten, sloeg de burgemeester volgens veel aanwezigen de plank stevig mis.

Zijn inspanningen en resultaten worden over het algemeen niet door de deelnemers bestreden. Wel brengen bewoners en ondernemers heel vasthoudend punten naar voren waarvan zij vinden dat die ten onrechte worden genegeerd.

Wegwimpelen

Zoals bekend is het Burgwallenoverleg zeker geen applausmachine. Het is een bijeenkomst waar vanaf het prille begin enthousiaste, maar kritische deelnemers meepraten over veranderingsprocessen in hun leef- en werkweld. Als

zij juist dáár zien dat de politie verhuist en dat er steeds minder politie op straat is, kaarten zij dat stevig aan.

Dit ontkennen of wegwimpelen met al te simpele argumenten heeft weinig zin. Daarmee roep je juist op tot een felle discussie over 'de feiten' van de burgemeester en 'de feiten' van de deelnemers aan het Burgwallenoverleg. Bewoners en ondernemers hebben zelf aangedrongen op het onderbrengen van de 1012-portefeuille bij de burgemeester. Hij mag nog steeds waardering oogsten voor zijn inzet en de bereikte resultaten, maar tegelijkertijd moet hij de inbreng van zijn stadgenoten niet laten ondersneeuwen. Daarvoor is het gemeenschappelijke doel te groot en dus is er voor narrigheid geen enkele reden. Bewoners en ondernemers reageren nu eenmaal niet als bestuurders vanuit een totaaloverzicht, maar vooral vanuit de door hen ervaren tekortkomingen in het beleid.

Na afloop werd nog lang nagepraat over de vraag wat er nou toch aan de hand was. Voer voor psychologen? Of zijn er nu echt inhoudelijke verschillen van opvatting?

Bestuurscommissie

Volgens het huidige dagelijks bestuur zal er na de gemeentelijke verkiezingen van 2014 niet zo gek veel veranderen voor de burgers van stadsdeel Centrum. Ook al houdt het stadsdeel als zelfstandige bestuurslaag op te bestaan.

De deelraad zal worden vervangen door een bestuurscommissie van 13 leden, die uit hun midden een dagelijks bestuur kiezen. Gelijktijdig met de gemeenteraadsverkiezingen kunnen de inwoners van het stadsdeel hun vertegenwoordigers in die bestuurscommissie kiezen.

Voor het eerst mogen ook Amsterdammers van buiten de Europese Unie, die al drie jaar onafgebroken in ons land wonen en ingeschreven staan in Amsterdam, zich verkiesbaar stellen voor de bestuurscommissie in hun stadsdeel. Ook nieuw is de mogelijkheid dat individuen en groeperingen die niet zijn aangesloten bij een politieke partij deze mogelijkheid krijgen.

Burgemeester en wethouders en de gemeenteraad beslissen welke taken zij

overdragen aan de bestuurscommissie. Het stadsdeelkantoor als loket voor de dienstverlening aan burgers en bedrijven blijft bestaan. Het dagelijks beheer van de openbare ruimte zal niet anders worden geregeld dan nu het geval is.

Toch bestaat er angst dat de burger door het wegvallen van deze bestuurslaag minder invloed zal krijgen op de dagelijkse gang van zaken in de eigen leefomgeving.

Die angst lijkt op het eerste gezicht ongegrond. De inspraak op gemeentelijke plannen blijft bestaan en het ligt voor de hand dat het gemeentebestuur voordat het met een bestemmingsplan komt eerst de bestuurscommissie zal raadplegen. Die behoort immers op de hoogte te zijn met wat er in de diverse buurten leeft.

Daarnaast heeft er een reorganisatie bij de gemeente plaatsgevonden, waarbij de diverse taken zijn ondergebracht in vier clusters en een vijfde cluster speciaal is ingesteld om toezicht te houden op de relatie tussen de gemeente en de stadsdelen.

Start NV Wallen

De straatgerichte aanpak van het stadsdeel werpt langzamerhand zijn vruchten af en steeds meer leuke, aparte winkels en bedrijven openen hun deuren. Ook zijn door het aankopen van prostitutiepanden, onder meer door NV Stadsgoed, al flink wat ramen gesloten en is een begin gemaakt met concentratie van de prostitutie op de Oudezijds Achterburgwal.

In het Wallengebied is er vanaf het jaar 2008, waarin door de gemeente Amsterdam en stadsdeel Centrum het ambitieuze coalitieproject 1012 werd gepresenteerd, al veel tot stand gebracht. Toch gaat het herstel van het sociale en economische leefklimaat in het Wallengebied menigeen nog te langzaam. De langverwachte oprichting van een NV Wallen, voor de aankoop en het beheer van vastgoed op de Wallen, moet nog van start. Dat ligt zeker niet alleen aan de economische crisis, maar ook aan de lange voorbereidingstijd die nodig is om alle partijen op één lijn te krijgen. Het gaat hier dan ook om gedeelde verantwoordelijkheid en grote bedragen.

Gebrek aan informatie naar buiten toe voedt de (negatieve) geruchtenmachine in de buurt en ook berichtgeving in de lokale pers draagt niet bij tot vertrouwen op een goede afloop. Maar onder aanvoering van burgemeester Van der Laan gaan de gesprekken de goede kant op, nu ook private partijen zich aansluiten bij het overleg.

Als alles goed gaat, en waarom zou dat niet, kan de nieuwe NV nog voor de

gemeenteraadsverkiezingen in maart 2014 aan de slag.

Toezicht

Een belangrijke wens van de Amsterdamse gemeenteraad is dat – naast organisaties als NV Stadsgoed, Ymere, NV Zeedijk en de gemeente zelf – ook particuliere investeerders in een NV Wallen gaan deelnemen.

Als hét grote voorbeeld voor de gemeenteraad geldt hoe de NV Zeedijk in de jaren tachtig en negentig van de vorige eeuw het herstel van de Zeedijk ter hand heeft genomen. Toen moest men nog op allerlei manieren improviseren met het beheer om ongewenste ondernemers van de Zeedijk te weren. Inmiddels geeft de wet BIBOB, die malafide en criminele geldstromen tegengaat, hiervoor voldoende bestuursmogelijkheden.

Greep krijgen op wat er achter de gevels gebeurt is één ding, maar grip houden op de openbare ruimte is een andere zaak. Onder goed beheer verstaat men daarom niet alleen een strikte handhaving op het naleven van regels bij vergunningen, maar ook voldoende toezicht in de openbare ruimte.

Het is natuurlijk prachtig dat het Wallengebied volgens de statistieken al een stuk veiliger is geworden dan bijvoorbeeld de Amsterdamse stadsdelen Oost of West. Toch mag dit er nooit toe leiden dat de politieursurveillance (en zeker die in de late avond of tijdens nachtelijke uren) tot een minimum beperkt gaat worden. Evenwichtige handhaving is ook voor de bezoekers een signaal dat in dit gebied niet zomaar alles kan.

Colofon

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad.

Postadres: Dr. Willem Dreesweg 21
1188 KA Amstelveen
tel: (020) 627 24 24
fax: (020) 627 13 13
E-mail: redactie@oudebinnenstad.nl

Coördinatie: Huub Michielsen

Redactie: Eddy Appels, Eveline Brilleman, Eveline van Dijk, Lotte Grimbergen, Joep de Groot, Michiel van Haelst, Teun van Hellenberg Hubar, Wim de Jong, Wanda Nikkels, Willem Oosterbeek, Joost Rompen, Edwin Schölvinc, Gerrit van de Veen, Herman Vuijsje.

Fotografie: Marian van de Veen-Van Rijk

Secretariaat: HEM Automation

Eindredactie: Ewout van der Hoog, Huub Michielsen, Bert Nap

Vormgeving: (Parentese:)

Drukker: drukkerij Atlantic

drukkerij atlantic bv voor maatwerk in drukwerk

Voor het hele traject van vormgeving tot drukken en afwerken. De snelle en voordelige printservice, bijzonder geschikt voor kleine oplagen in kleur, completeert het aanbod.

Prinsengracht 220 1016 HD Amsterdam

telefoon: 020 - 624 25 76
fax: 020 - 620 48 63
e-mail: druk.atlantic@planet.nl

Commentaar

Burgerparticipatie? Of toch maar liever niet?

Het 1012-gebied kent grote verschillen: in karakter en straatbeeld, in ondernemers en publiek, in rust en overlast. Vaak is het een kwestie van maar enkele meters. Het Oudekerksplein en zijn omgeving bijvoorbeeld vertonen vaak een chaotisch beeld vergeleken met de relatieve rust bij hotel The Grand; maar daar heb je weer die taxi's. De noord- en de zuidzijde van de Wallen verschillen nogal, wat het voor de overheid en de politie lastig maakt om tegen uitwassen op te treden.

Maatwerk is vereist, en je moet er als het ware met je neus bovenop zitten. Een slimme bestuurder maakt daarom gebruik van de informatie die hem wordt aangeleverd door betrokken bewoners en bonafide ondernemers die de buurt een warm hart toedragen. Dat heet sinds kort met een mooi woord burgerparticipatie; wij worden geacht actief te participeren in het bestuur van onze stad en ons stadsdeel. En onze bestuurders doen daar dan hun voordeel mee.

Een slim concept, zou je zeggen. Maar soms vraag je je wel eens af of je er als bewoner of ondernemer eigenlijk wel toe doet.

Bewoners die in de weekenden tot vijf uur 's nachts wakker liggen door de massa's dronken toeristen, hadden een

simpele oplossing: sluit de bordelen na 2 uur 's nachts, tegelijk met de meeste cafés in de buurt. Het gemeentebestuur deed ook een voorstel van die strekking aan de raad, maar trok dit ontwerp later weer in. Wat bleek? Een aantal vrouwen in de prostitutie had, veelal onder druk van hun exploitanten, een petitie getekend om de bordelen langer open te houden. En dat protest was kennelijk belangrijker voor de burgemeester dan de noodkreten van buurtbewoners. Maar dat mag niet gezegd worden. Hoezo burgerparticipatie?

Wat wil ons stadsbestuur nu eigenlijk met deze buurt? Er moest toch weer balans in de buurt komen tussen wonen, werken en uitgaan? Hoe kun je die balans realiseren als je tegelijk laat gebeuren dat de politie uit de buurt verdwijnt, bovendien in sterkte wordt teruggebracht en zich nog alleen zal bezighouden met de aanpak van echte criminaliteit? De combiteams van politie en gemeentelijke toezichthouders pakken de horeca weliswaar aan – maar wie houdt er toezicht op straat, 's nachts en in het weekend? Juist, vrijwel niemand. Maar ook dat mag niet gezegd worden.

Burgerparticipatie? Ze verwachten toch niet dat we een burgerwacht oprichten?

Wilt u het hele jaar door geïnformeerd blijven?

'Like' onze facebookpagina

www.facebook.com/Oudebinnenstad

Korte peespauze:

Wie wordt er nou beter van

De burgemeester heeft zich op het Burgwallenoverleg van 11 november nogal geïrriteerd uitgelaten over de discussie over de sluitingstijden in de prostitutiebranche. De deelnemers aan dit Burgwallenoverleg zijn het namelijk nogal oneens met diens argumentatie om deze sluitingstijden te beperken tot slechts twee uren in de ochtend – namelijk van zes tot acht uur.

Het oorspronkelijke voorstel van het stadsbestuur was een 'peespauze' die aansluit bij de horecasluitingstijden. Tijdens de inspraak op de voorstellen hebben enkele raamexploitanten de nodige actie gevoerd, waarbij ook de prostituees zijn ingezet via een petitie en een handtekeningactie. Als voornaamste argument werd via de prostituees opgeworpen, dat er om drie of vier

uur in de nacht nog geen openbaar vervoer rijdt om thuis te komen.

De sluitingstijden worden echter juist voorgesteld omdat er met name in de nachtelijke uren vooral dronken en agressief publiek in de buurt rondhangt. Dat is voor de prostituees geen lolletje en zorgt voor veel buurtoverlast.

Sommige raamexploitanten sluiten daarom al heel lang de deuren vanaf vier uur, een enkeling zelfs al om drie uur. Daarbij geldt als argument de veiligheid van de werksituatie, maar nooit het ontbreken van nachtelijk openbaar vervoer. Vervoer regelt men via taxi's of snorders.

Andere exploitanten die sluitingstijden altijd al tegenhielden, is dat ook nu weer gelukt – met behulp van een door hen georganiseerde actie onder prostituees, die veelal voor kamerhuur van hen afhankelijk zijn.

Bij de besluitvorming valt te lezen dat veiligheidsoverwegingen en financiële argumenten de doorslag hebben gegeven. De vraag dringt zich op, welk argument voor wie het belangrijkste is. De burgemeester is naar eigen zeggen vooral overtuigd door het argument van het ontbreken van openbaar vervoer voor de prostituees.

De deelnemers aan het Burgwallenoverleg hebben in de besluitvorming niets teruggezien van hun argumenten zoals het terugdringen van overlast in de nachtelijke uren, rust voor de bewoners, zorg voor degelijke werkomstandigheden van prostituees en het tegengaan van erbarmelijke uitbuiting. Op het Burgwallenoverleg hebben zij slechts één reëel argument gehoord: 'Als het om onderhandelen gaat, moet je soms iets toegeven.' Maar ze geloven er geen lor van dát er ook onderhandeld is.

Joep de Groot

Laat de oordoppen uit en zoek het contact

Op straat gebeurt het

Dit was de laatste zin van mijn vorige stukje, dat door een foutje weggevallen was. Mooie gelegenheid om dit stukje ermee te beginnen.

Ondanks alle moderne media vind ik toevallige ontmoetingen op straat belangrijker. Die bieden zoveel meer komedie dan bijvoorbeeld Facebook. Want op internet zijn mensen redelijk anoniem. Daar doen ze zich vaak anders voor dan ze in werkelijkheid zijn. Wel zie je mensen op straat zich veel vaker afsluiten dan vroeger. Vaak met oordopjes in. Waar je vroeger mensen als 'vreemd' beoordeelde als ze zomaar liepen te praten, zijn ze nu aan het communiceren. Vooral de jeugd kan tegenwoordig geen moment meer zonder internet. Doodongelukkelijk zijn ze als ze geen verbinding hebben of als ze hun telefoon niet mogen gebruiken. Zo leidde ik laatst een groep VMBO-studenten uit Sliedrecht rond in de binnenstad. De vergezellende docent had de telefoontjes verboden, maar toch moest een aantal studenten steeds weer even heimelijk kijken of er nog nieuws was.

Op straat kwam ik laatst Willem tegen. Jong in dienst gekomen bij de marechaussee, was hij later overgestapt naar de Amsterdamse politie. Aan bureau Warmoesstraat werd hij een zeer enthousiaste diender.

Een van Willems vele ideeën was het ontwerpen van een folder, speciaal voor de luidruchtige Engelse toeristen, waarin de herriescoppers werd gevraagd om rekening te houden met de bewoners van het Wallengebied. Dit verhaal werd uitgezet bij hotels, cafés en andere gelegenheden die bij deze doelgroep populair waren.

Ook deed Willem mee in het onderzoek naar de achtergronden van de verslaafden in deze buurt. Toen bleek dat de hulpverleners slechts een derde van die groep kenden, terwijl altijd beweerd was dat ze bijna iedereen kenden.

Willem kende de verslaafden allemaal en zij luisterden ook nog naar hem. Als hij in de buurt dienstdeed op zijn scootertje, waren er geen samscholingen.

Willem was altijd op zoek naar contact, helaas ook in de kroeg. Diverse vrouwen hebben geprobeerd hem op het rechte pad te krijgen. Hij was zo vreselijk aardig – maar ja, die drank. De politie pakte op den duur ook niet meer bij hem. Hij ging klussen doen. Door wat domme dingen raakte hij zijn woning in Oost kwijt en sliep hij een paar maanden onder een boom in het Flevopark.

Inmiddels zit Willem in het daklozenhotel. Hij is bijna van de schuldhulpverlening af, heeft een nuttige dagbesteding en is nu klaar voor een zelfstandige woonplek.

Mijn advies: laat de oordoppen uit, laat de telefoon thuis en fluit als je kunt. Zeg mensen gedag en zoek het contact.

Gemeente Amsterdam Stadsdeel Centrum

Wilt u informatie over stadsdeel Centrum Kijkt u dan op: www.centrum.amsterdam.nl.

U kunt zich ook abonneren op de wekelijkse e-nieuwsbrief van stadsdeel Centrum met eens in de twee weken een link naar de laatste editie van de stadsdeelkrant, ga naar: www.centrum.amsterdam.nl/nieuwsbrief. Op www.amsterdam.nl/1012 kunt u zich aanmelden voor de e-nieuwsbrief over Project 1012.

U kunt het stadsdeel telefonisch bereiken op het informatienummer 14 020. U kunt ook mailen: stadsdeel@centrum.amsterdam.nl.

Volg stadsdeel Centrum op Twitter via @20centrum en klik op 'Vind ik leuk' op de Facebookpagina Stadsdeel Centrum Amsterdam.

Voor vragen over afval en reiniging belt u tel. 020 256 3555. Online een melding doen over beheer en onderhoud openbare ruimte en digitaal aanmelden van grofvuil: www.centrum.amsterdam.nl/afval. U kunt ook mailen naar: stadsdeel@centrum.amsterdam.nl.

Bezoekadres stadsdeel Centrum:
Stadhuis, Amstel 1, 1011 PN
Postadres:
Postbus 202, 1000 AE Amsterdam

Luidruchtig en dronken publiek tijdens de nachtelijke uren

Fallus op met je creatie in de Sint Annenstraat

Pimp My Tarzan

Een erotisch getinte, creatieve activiteit blijkt een gat in de markt. Deelnemers gaan aan de slag met het edele deel van de man. Nee, geen echte. Eén van gips.

Midden in Lenny's gezellige shawls-, kleding- en snuisterijenwinkel, waar vrijwel alles vijf euro kost, staat een lange tafel klaar. Daarop staan twee uitstallingen, aan het oog onttrokken door felroze glitterstof.

Lenny Hazenberg lacht guldig: 'Die ga ik straks onthullen, en dan moet je eens zien.' Sinds een paar maanden is ze gestart met een nieuwe activiteit in haar zaak, de workshop Pimp My Tarzan. Het wachten is op de tien cursisten.

De vrijgezellenpartij arriveert. Het is niet moeilijk te raden wie het aanstaande bruidje is. Nanda, uit Enkhuizen, gaat over drie weken trouwen. Ze heeft geen idee wat haar vriendinnen allemaal voor haar bekooktoofd hebben. Ook de anderen zijn wat bedeesd, nieuwsgierig naar wat de workshop precies behelst. Alleen Rosella, die dit onderdeel heeft geregeld, weet meer en vertelt: 'We wilden iets origineels en leuks.'

'Moet iemand plassen?', roept Lenny. 'Doe het dan nu even.' Meestal moeten ze meteen al, weet ze, want ze hebben vaak al een hele tocht achter de rug.

Levensecht

Als iedereen afwachting om de tafel zit, onthult Lenny met een sierlijk gebaar het doel van de workshop: van onder de felroze doeken komen fier rechtopstaande gipsen piemels tevoorschijn. Nanda geeft een gil. 'Hij is best levensecht.' De meiden giechelen, en stoten elkaar aan.

'Pak er allemaal eentje, die mag je zo mooi maken als je wilt. We beginnen met een basislaag verf,' legt Lenny uit. Haar dochter Len, die deze middag assisteert, zet penselen en verf op tafel. 'Daarna kun je 'm oppimpen met stof, veren, kralen, glitters of wat je leuk vindt.' Len reikt bakjes met versiering aan.

Na het eerste gegiechel en gebloos pakt iedereen een piemel en een penseel. Eerst wat onwennig, maar allengs steeds vlotter beginnen de meiden te verven – met meer naar onderen vaak een contrasterend kleurtje.

'De verf niet aanlengen met water, hoor. En kwasten hoeft je niet uit te spoelen. Neem steeds voor elke nieuwe kleur een andere kwast. Anders duurt het te lang voor-ie droogt,' adviseert Lenny.

Nanda maakt een wit topje op het roze. 'Hoe snel droogt het?' 'Dat gaat heel snel. Als je geen klodders maakt, tenminste.' 'Wat? Heeft-ie klodders? Haha!', klinkt het.

En: 'Waarom ging u dit doen, mevrouw?' 'Gewoon, omdat ik het leuk vond. Een spontaan idee.'

'Ja, ik maak de lullen zelf. Met een mal,' vertelt Lenny. 'Dat is nog best een werk, hoor. Ik heb er al heel wat doorheen gedraaid. Wie er model voor heeft gestaan? Nee, dat verkap ik niet.'

Plaster Caster

Helemaal nieuw is het idee niet. Aan het eind van de *swinging sixties* begon art student Cynthia Albritton in Chicago gipsen afgietsels te maken van penis en erectie van popmusici. Het werd een hele cultus, en Albritton

Na het eerste gegiechel pakt iedereen een piemel en een penseel

werd bekend onder de naam Cynthia Plaster Caster.

De voormalige groepie maakte talloze gipsen modellen van het lid van onder meer Jimi Hendrix en goot sommige in brons. Later volgden afgietsels van beroemde borsten. Cynthia is nog steeds actief en creatief in de branche (zie <http://www.cynthiaplastercaster.com>).

In 2001 kwam de documentaire *Plaster Caster* over haar uit. Lenny kent het werk van Plaster Caster niet, maar is er wel nieuwsgierig naar.

Muisstil

Het groepje is intussen muisstil aan het werk; drank en hapjes blijven onaangeroerd.

'Wat zijn jullie rustig in enen,' lacht Len. Er ontstaan penissen in regenboogkleuren, er is een gouden penis en we zien er eentje met een Ban-de-Bom teken. 'Een *peace and happiness* is het. Past in m'n interieur.' Len zet nog wat meer bakken met linten, glitters, oogjes en lijm op tafel. De dames pimpen er nu lustig op los.

Regelmatig drukken gniffelende en lachende voorbijgangers hun neus tegen de ruit. Een passerend Japans echtpaar steekt enthousiast de duim omhoog.

Na drie kwartier zijn de piemels behoorlijk getransformeerd. Sommigen hebben een jasje, er zijn knoopjes op geplakt, lapjes of veren. Een flowerpower-piemel wordt met bolletjes beplakt.

'Wie heeft er een lintje?' 'Ha! Zeker voor de *bondage*-techniek.' 'Je kunt ook van vilt iets knippen,' animeert Lenny.

De meiden keuren elkaars product en zetten elkaar aan tot verdere actie.

'Een ketting over de balletjes vind ik leuk. Waar is de lijm? Leuk, zo'n Kerstmannetje. Moet-ie geen baard hebben? Hé, dat is net een Cookie Monster, haha.' De verschillende onderdelen worden royaal voorzien van kraal-oogjes en kerstglitter.

'Zo is het geen piemel meer. Het lijkt gewoon een knuffel,' zegt er eentje, terwijl ze naar het bevederde exemplaar van haar buurvrouw kijkt.

Nanda wil nog wat zwarte veren ter versiering. Die zijn er niet, maar geen nood. Lenny speurt haar shop af en knipt er vaardig een paar van een zwarte boa uit de etalage. En-

thousiast plakt Nanda ze op de gouden balletjes met oogjes. Goedkeurend bekijkt ze het kleurige resultaat. 'Eerst zet ik 'm in de kamer, dan kan ik er over vertellen en dan gaat-ie naar boven op het nachtkastje of op de wc.' Len vouwt intussen tien kleurige cadeaוזakken uit. Allengs zijn de meiden uitgeverfd en uitgeplakt en begint het fotograferen. 'Als julie klaar zijn met foto's maken, ga ik ze inpakken,' zegt Lenny, terwijl ze behoedzaam de eerste falluscreatie in gekleurd cellofaan wikkelt. 'Misschien leuk om straks de mannen thuis te laten raden wie welke piemel gedeoreerd heeft. Daar kunnen jullie nog een leuk spelletje van maken.'

Lenny verbaast zich dat de resultaten steeds weer zo anders zijn. 'Soms zijn het allemaal beesten, dan weer zie je volop piemels met gezichten. Na de eerste opwinding en hilariteit is de ervaring dat men opvallend stil en serieus aan het werk gaat. Ordinair wordt het nooit.'

Trots en voldaan vertrekt het groepje, ieder voorzichtig met haar trofee in de langwerpige cadeaוזak.

'Dit was even een rustpuntje. Dan kunnen julie er nu weer tegenaan,' zegt Lenny. Terwijl ze de meiden uitwift, haalt Len de stofzuiger tevoorschijn en zuigt snel alle achtergebleven glitters en veren op. Het is druk, deze zaterdagmiddag.

Lenny zet twee sets maagdelijk-witte, gipsen piemels op de schoongeboende tafel en drapeert er de felroze stof overheen. Ziezo: de verrassing staat weer klaar.

Buiten op de bank nemen ze even pauze totdat het volgende clubje arriveert. Patricia, met een wit tulen kapje, is dit keer de gelukkige. Haar vriendinnen dragen T-shirts met *It's now or never*.

Een langslappende buurtbewoner roept lachend: 'Ik heb het werkmateriaal geleverd.' Lenny knipoogt en loodst het groepje naar binnen. Het vrolijke gezelschap kijkt nieuwsgierig om zich heen, benieuwd wat er onder de roze doeken zit.

'Moet er nog even iemand plassen?'

*Pimp My Tarzan Workshop is te boeken (vanaf 8 personen) via www.specialtours.nl met doorklikken via *Vrijgezellenfeest*; ideeën voor vrouwen; Amsterdam met het motto 'Fallus op met je creatie'. € 25 p.p. Drankjes en hapjes kun je zelf meenemen.*

Prijsvraag **Win 15 euro!**
Op de vraag *Welke adverteerders prijzen hun uitzicht aan?* kwam helaas geen goede inzending. Het enige juiste antwoord is Restaurant Bridges, Hoofdstad Brasserie en Grand Café Mathilde.

In dit kerstnummer een nieuwe kans. De prijsvraag gaat over rijk en luidt: *Bij welke adverteerder(s) sloeg een dichter toe?*

Mail uw antwoord naar redactie@oudebinnenstad.nl. Onder de inzenders van het goede antwoord verloten we een cadeaubon van 15 euro, te besteden bij een adverteerder in deze krant, te kiezen door de winnaar.

Geurt Brinkgreveprijs voor Oude Kerk

Op 27 oktober is de Geurt Brinkgreve Restauratieprijs uitgereikt aan de Stichting de Oude Kerk. De prijs wordt jaarlijks door de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad (VVAB) toegekend aan een restauratieproject dat voor de stad van belang is. De restauratie van de Oude Kerk begon in 1955 en werd dit jaar feestelijk afgesloten met een groot diner in de Oude Kerk.

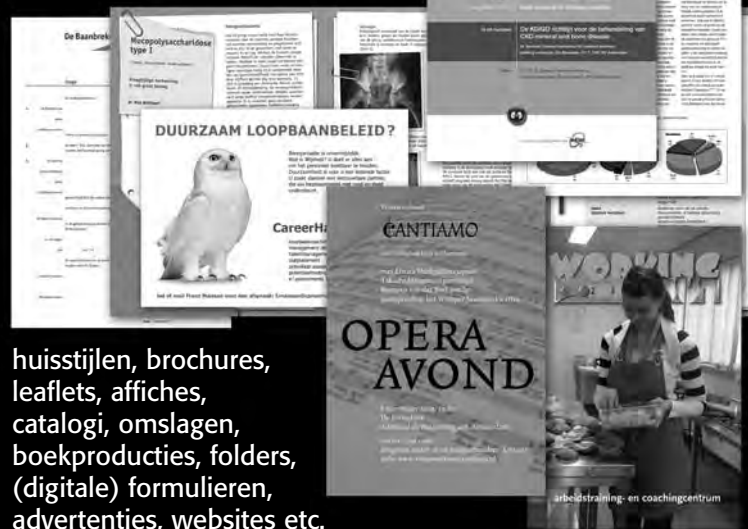

Lilian Kusters, bestuurslid van Stichting de Oude Kerk, neemt de prijs in ontvangst

Hel en verdoemenis op de Wallen

Met de kreet 'De hel wacht u' trok onlangs een korte stoet over de Wallen. In overholen taal werd zondaars duidelijk gemaakt dat zij hun lot slechts konden ontlopen door inkeer, geboen en bekering. De optocht werd georganiseerd door een tamelijk hardcore religieuze groepering, en was de start van een internationale stedentour.

(parenthese:)BUREAU VOOR VORMGEVING,
DTP EN DIGITALE MEDIA

huisstijlen, brochures,
leaflets, affiches,
catalogi, omslagen,
boekproducties, folders,
(digitale) formulieren,
advertenties, websites etc.

www.parenthese.nl | info@parenthese.nl

PTA
PASSENGER TERMINAL AMSTERDAM

Wilt u ook eens een
cruise schip zien?

Kijk op
www.ptamsterdam.com
voor de cruise kalender!

BRIDGES
INSPIRED BY RON BLAAUW

Van de beste vissoorten uit het seizoen tot aan de perfecte bereiding van oesters, delicate vis-tartaar en kraakverse vis, bij 'Bridges inspired by Ron Blaauw' draait de hernieuwde samenwerking tussen Ron Blaauw en Joris Bijdendijk om vis.

Naast culinair genieten aan de Raw Bar of in de gezellige binnentuin, is het ook mogelijk om privé te dineren in de Private Dining met uitzicht op de Viothèque, het geklimatiseerde domein waar de sommelier de wijnen proeft en selecteert. Sea you!

Bridges inspired by Ron Blaauw
Oudezijds Voorburgwal 197 | Amsterdam | 020 555 3 560 | Valet parking
info@bridgesrestaurant.nl | www.bridgesrestaurant.nl

Je zou je poten
uit je k... lopen
om hier een
borrel te kopen

Rinus Wil Rob

DUTCH BUILDERS

Financiële administratie
tel: 06 54 71 70 70

METROPOLITAN

Huisgemaakt gelato en chocolade, van chocolatier Kees Raat

Warmoesstraat 135a | tel. (020) 330 19 55
www.metropolitandeli.nl

zo-w: 09.00 - 00.00 / do-za: 09.00 - 01.00

Welcome to the pastry room!

UITVAARTCENTRUM ELDERS

rustig en intiem afscheid nemen in een kleinschalig rouwcentrum
t/o begraafplaats en crematorium De Nieuwe Ooster

020 6252201
Kruislaan 235 Amsterdam
www.davidelders.nl

HOUT EN PLAAT
MOOI OP MAAT

**Houthandel
Schmidt bv**

O.Z. Achterburgwal 53-55
1012 DB Amsterdam
Tel. (020) 624 27 65 (020) 622 66 61
Fax: (020) 623 92 59
www.houthandelschmidt.nl
e-mail: houthandelschmidt@hetnet.nl
Maandag t/m vrijdag van 8.00-17.00 u.
Met eigen boot aanlegsteiger

BOSCH
Makita
FLEXA

OOK VOOR PVC, IJZER- EN ELEKTRAWAREN

Wet SLAGERIJ

Zeedijk 99 Amsterdam-C Tel. 020-6234908

YUCCA

O.Z. VOORBURG WAL 181, 1012 EW AMSTERDAM
tel. 020-624 87 66, www.yucca.nu

KLEDING & SIERADEN

**"Wij brengen U dichterbij
het Oosten."**

In ons 6 verdiepingen tellende winkel
vindt U onder andere:

levensmiddelen
(Chinees, Japans, Thais, Indonesisch, e.a.),
Chinese kruiden,
kookboeken,
keukenartikelen,
meubelen (zowel nieuw als antiek),
cadeau-artikelen,
sier- en gebruiks-porselein (Chinees en Japans),
decoratiematerialen,
kleding (Chinees en Japans),

Slechts 5 minuten vanaf Centraal Station!

Stormsteeg 9, 1012 BD Amsterdam
(ook ingang op Zeedijk 83)
tel.: 020-6221763, 6267513 - fax.: 020-6256543
<http://www.dunyong.com> - info@dunyong.com

**LAUNDROMAT
HAPPY INN**

Open 7 dagen per week
8 AM - 10 PM

The best value in town
WARMOESSTRAAT 30
1012 JE AMSTERDAM
(020) 624 84 64
happyinn@planet.nl

Oude Waal 11
1011 BZ Amsterdam
020 - 624 32 03
www.hemelsemodder.nl

restaurant
**Hemelse
Modder**
sinds 1984

VERENIGING

VRIENDEN VAN DE AMSTERDAMSE BINNENSTAD
met hart voor de stad

Kom met de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad (VVAB) op voor:
• behoud en herstel van de historische bebouwing van de binnenstad
• het bevorderen van een goed woon- en werkklimaat

Nog steeds worden plannen gemaakt en ontwikkelingen geïnitieerd, die een bedreiging vormen voor het unieke karakter van onze binnenstad. Plannen, die het monumentale karakter aantasten of ontwikkelingen, die eerder passen in een pretpark dan in onze mooie binnenstad.

Nu meer dan ooit is het nodig voor de VVAB om op te komen voor de binnenstad.

Meer informatie over de vereniging vindt u op:

www.amsterdamsebinnenstad.nl

*draag uw steentje bij
en word lid!*

Meld u aan als lid op www.amsterdamsebinnenstad.nl/lidwoorden

Een grote en een kleine kudde

Op weg naar het Licht

De wallenbuurt kent veel verschillende kerken en kerkgenootschappen. Wie een Spaanstalige dienst wil bijwonen kan daarvoor naar de St. Nicolaaskerk. Voor Franstalige diensten is er de Waalse Kerk.

Zoek de Vrede

Tien minuten voordat in de St. Nicolaaskerk de dienst begint, bruist de kerk al van leven. Zeker honderd mensen hebben zich inmiddels verzameld voor de Spaanstalige dienst op zondagmiddag om één uur. Het zullen er, in de minuten die komen, nog veel meer worden. Mensen begroeten elkaar uitbundig. Er wordt gelachen, gekust en omarmd. De kerk lijkt wel een bijenkorf.

De kerkgangers zijn jong, sommige liggen zelfs nog in de kinderwagen, en ze laten zich tijdens de dienst regelmatig horen. Er is maar een enkele oudere. Ze lijken van alle kleuren te zijn: van pikzwart tot blauwdooraderd blank. Een zanggroepje, begeleid door een gitarist, oefent alvast wat. Aan de andere kant van het altaar kruipen een kind kraaiend van plezier over de grond.

Om tien over één is de dienst nog steeds niet begonnen. De kudde kerkgangers is aangegroeid tot honderden mensen en het vrolijke gekwetter gaat onverdroten voort. Totdat, om zeventien minuten over één, pastoor Richard Duarte binnenkomt. Dan roept Duarte zijn gemeente op: *'Busca la paz!'* 'Zoek de vrede!' Het is voor het eerst stil in de grote St. Nicolaaskerk.

Nou ja, stil? Er ontstaat een stilte die regelmatig wordt onderbroken door geklap, een rinklende telefoon, gelach of de gemeente die een woordje meespreekt. De voorganger, gezegend met een ravenzwarte haardos en gekleed in een veelkleurig habijt, lijkt dit in het geheel niet te deren. Staande achter een lage tafel gaat hij onverstoord voort met zijn preek, waarin amper zwaarte lijkt te zijn.

Vijftig minuten na het begin is de dienst voorbij en vult de kerk zich weer met het rumoer van de gelovigen.

'Busca la paz!' in de St. Nicolaaskerk

Zingt

Hoe anders is alles in de Waalse Kerk, twee uur eerder. Vijf minuten voor de bijeenkomst is het nog doodstil in de tamelijk kale protestantse kerk, waar maar een enkel kaarsje brandt.

Alleen het schuifelen van de voeten van een paar bezoekers die een plekje zoeken is te horen. Een plekje is geen enkel probleem, want er is plaats zat.

Dan zet het orgel in en bestijgt de dominee, gekleed in een zwarte toga, de preekstoel. Hoog torent hij uit boven zijn gemeente. Aan zijn voeten zitten welgeteld dertien mensen: zes vrouwen en zeven mannen. Hun haar is in de loop der jaren dun en grijs geworden. Ze zitten verspreid in de banken; slechts één man en een vrouw zitten naast elkaar.

'Chantez! Chantez! Dans tout l'univers le Seigneur est Roi.' 'Zingt! Zingt! Want de Heer is koning in het hele universum.' Het gezang van deze kleine gemeenschap is nauwelijks te horen. Tijdens de preek laat de dominee herhaaldelijk een stilte vallen. Soms klinkt er wat gekuch en dat is een bijna bevrijdende ervaring.

Na afloop van de preek schuifelt een oudere dame met een collectezak aan een lange stok langs de banken. Het lijkt alsof ze elk moment kan omvallen, zo kwetsbaar is ze. Met het Onze Vader dat door iedereen wordt meegesprekend, eindigt de dienst. Dan is het tijd voor koffie.

Richard Bennahmias op de kansel van de Waalse Kerk

Het Licht

'Niets is verloren' zegt Richard Bennahmias (62), dominee van de Waalse kerk, en het lijkt zijn levensmotto. Hij was nog nooit in Nederland geweest. Zelfs niet op vakantie. Nu is hij al meer dan drie jaar voorganger van de Eglise Wallonne, de kerk op het Walenpleintje aan de Oudezijds Achterburgwal.

De ouders van Bennahmias, een Griekse vader en een protestants geworden Italiaans-Joodse moeder, hebben zich lang geleden in Frankrijk gevestigd. Hijzelf is in Parijs geboren. Jarenlang was hij in La Douce France predikant: in Montpellier, Toulouse, de Cevennen, allerlei dorpen. Voorganger van de Eglise Unie Protestante de France – zeg maar: de PKN van Frankrijk.

Nu is hij predikant in Amsterdam. Een liberaal man, zoals hij zichzelf omschrijft, alhoewel mensen die naar hem luisteren zeggen dat hij evangelisch is. Het deert hem niet. Wat hem wél zeer doet, is dat zijn gemeente op sterven na dood lijkt. Hoeveel mensen er in zijn kerk zitten? 'Tien. En met kerst wel honderd,' voegt hij er ironisch aan toe.

Zijn kerk worstelt met maar liefst twee problemen. 'Allereerst is dat natuurlijk het probleem van alle kerken: ze lopen leeg. Er komt bijna niemand meer. Het andere probleem heeft specifiek te maken met deze kerk. *Les gens oublient leur origine*: de mensen weten niet meer waar ze vandaan komen. De deur van deze kerk is de poort naar de integratie in de Nederlandse samenleving. En wie in de Nederlandse maatschappij is geïntegreerd gaat natuurlijk niet meer naar de Eglise Wallonne.'

Maar hijzelf zou er wel komen, zelfs als hij volledig geïntegreerd was in de Nederlandse maatschappij. 'Al was het alleen maar voor het orgel. Daarvoor alleen al zou ik naar deze kerk komen. Zo mooi.'

Kerst is voor hem vooral herhaling. Eigenlijk net als het verhaal zelf, dat al meer dan vijftien eeuwen wordt verteld en dat weer een voortzetting is van het oude heidense verhaal over de terugkeer van het Licht. Datzelfde verhaal zorgt er ook voor dat hij niet pessimistisch is. 'Natuurlijk zal het beter gaan met deze kerk. Ooit. Eens. Want niets is immers verloren.'

En zo gaan ze ieder op weg naar kerst: de grote kudde van Duarte en Beentjes, de kleine kudde van Bennahmias. Want talrijk of gering, protestants of rooms-katholiek, ieder mag wandelen in het Licht des Heren.

De Heilige Geest

Toos Beentjes (64) van de St. Nicolaaskerk is uit het ware katholieke hout gesneden. Al tijdens haar jonge jaren verkondigde ze het evangelie in Chili.

Tegenwoordig is ze pastoraal werker van de Spaanstalige gemeenschap die bijeenkomt in deze kerk.

Beentjes bestiert de gemeenschap samen met haar Colombiaanse collega Cristian Duarte, de pastoor die vooral het liturgische deel voor zijn rekening neemt. 'In de kerk zitten bij elkaar negentien nationaliteiten. Het is een echte multiculturele samenleving. Het enige gemeenschappelijke is dat iedereen Spaans spreekt en katholiek is.'

Hoe het komt dat hier zo'n bruisende gemeente is ontstaan? Beentjes: 'Er is een grote Spaanstalige gemeenschap in en om Amsterdam. Alleen al in Amsterdam zijn het er bijna tienduizend. Eerst zaten we in de Mozes en Aäronkerk, daarna zijn we naar de St. Nicolaaskerk verhuisd. Dat was een gouden greep – of het was de Heilige Geest. Sindsdien stromen de mensen toe.'

Het begon allemaal ruim vijftig jaar geleden met de gastarbeiders uit Spanje. Later kwamen de politieke vluchtelingen uit Chili, Argentinië. Nu vormen Dominicanen, Colombianen en Ecuadorianen de grootste groepen. Beentjes: 'Veelal mensen die getrouwd zijn met een Nederlander. Maar ook illegalen. Wij maken daar geen onderscheid in.'

Kerst heeft bij deze gemeenschap altijd een Ecuadoriaans tintje en dat zal dit jaar niet anders zijn, weet Beentjes. 'In Ecuador begint kerst al negen dagen voor 25 december met thuisvieringen. Met heel veel mensen tegelijk wordt er dan uitgekeken naar het Licht dat komt. Tijdens onze kerstdienst komen de Ecuadorianen in processie de kerk binnen, met het kindeke Jezus en kinderen die zich verkleed hebben als Jozef of Maria.'

Zelf vindt ze kerst nog altijd een heel bijzonder feest. 'Elk jaar vraagt opnieuw om bezinning. Het is belangrijk om dat met de gemeenschap samen te vieren.'

In memoriam Frits Visser (1949-2013)

Journalist, radiomaker, theaterdocent, coördinator van het Parool Theater, redactielid van onze buurtkrant d'Oude Binnenstad, verhalenverteller, een enorme leuke enthousiasteling en levensgenieter met een prachtige stem – zo herinneren we ons Frits Visser.

Frits Visser, die in 1949 werd geboren te Vroomshoop, was eind jaren zeventig hoofd programmamaker van Stad Radio Amsterdam. Zijn meest roemruchte programma was het verslag van de Kroningsdag in 1980. De laatste jaren was hij vooral bekend als gastheer van het Parool Theater.

Frits was goed bevriend met Flip van Duijn, zoon van Annie M.G. Schmidt, en hij was de samensteller van het legendarische koffertje van *Ja Zuster, Nee Zuster*. In het koffertje bevonden zich de cd's en tekstboeken met alle 58 liedjes en verhalen uit deze populaire serie en latere musical en film.

Samen met zijn geliefde, Frits van 't Noordende (1949-2003), was hij een van de initiatiefnemers van het Gay & Lesbian Switchboard, een forum voor onderlinge informatievoorziening van LHBT's en de vraagbaak over seksuele

Frits Visser bij de Majoor

gerichtheid en genderidentiteit. Het forum werkt momenteel onder de vleugels van COC Nederland. Frits Visser werkte aan een biografie van COC-oprichter Niek Engelschman. Door zijn ziekte is hij er jammer genoeg niet in geslaagd die te voltooien.

Familie, vrienden en bekenden waren voor zover mogelijk al wat vertrouwd met het idee dat Frits niet al te lang meer te leven had. Middels videofilmjes getiteld *De Dingen & de Dood*, maakte met vriend Ian Pieters, hield hij hen op z'n eigen onderhoudende, opgewekte manier de laatste twee jaar op de hoogte van zijn wel en wee.

Op 9 november jl. verstuurde hij 'vermoedelijk zijn laatste filmpje'. Het is nummer 10. In deze videoboodschap toont hij het schilderij Fair Attraction van Frits van Leeuwen, waarop hij staat geportretteerd, geflankeerd door zijn geliefden Paul Koeleman en Frits van 't Noordende. Hij kondigt aan het schilderij te schenken aan het Museum of Broken Relationships. Het schilderij is tot 2 maart in de Oude Kerk te zien in het kader van de expositie Memento. Frits trad zijn dood met open vizier tegemoet. Tijdens zijn begrafenis memoereerden vrienden hoezeer hij hen met z'n videoboodschappen geholpen heeft afscheid te leren nemen en om te gaan met zijn sterven. Op 25 november is hij omringd door familie en vrienden naar zijn graf gebracht, waar hij nu weer samen is met zijn echtgenoot Frits van 't Noordende.

En de huisarts, blijft die?

Sinds 1986 zit Adrie Heijnen als huisarts aan de Oudezijds Voorburgwal 151, eerst samen met Erik Hochheimer en sinds 2008 met Arjan de Meij. Door de jaren heen heeft Heijnen via zijn kleurrijke praktijk de buurt leren kennen. Naast de reguliere buurtbewoners komen er ook verslaafden, expats en toeristen.

De praktijk is gevestigd in een pand waar je eerst een steile trap op moet. Niet geschikt voor mensen die slecht ter been zijn of voor moeders met kinderwagens.

Omdat de buurt recht heeft op drempelloze zorg, zoals Heijnen dit noemt, hebben de huisartsen de begane grond willen huren om de praktijk aan te passen aan de eisen van de tijd. Volgens richtlijnen van overheid en huisartsenvereniging is daarvoor minimaal tweehonderd vierkante meter nodig. Helaas heeft de huisbaas ervoor gekozen om de begane grond als woonruimte te verhuren, voor 2800 euro per maand.

Wat volgde, is een nu al zesjarige zoek-

tocht. Maar de ene ruimte bleek te duur, de andere onhandig ingedeeld. De jarenlang gekoesterde wens om zich te mogen vestigen op de parterre van het Augustinessenklooster aan de Warmoesstraat vervloog toen die locatie uiteindelijk aan een ander werd gegund. Onderhandelingen met het stadsdeel bleven verder vruchteloos.

Omdat het erop lijkt dat er nu buiten de buurt naar ruimte moet worden gezocht, trok een aantal buurtbewoners op het Burgwallenoverleg aan de bel. Ze legden burgemeester Van der Laan voor dat een huisartsenpraktijk een basisvoorziening in de buurt is en dat de overheid steun zou moeten geven bij het vinden van geschikte ruimte.

De burgemeester is het daar hartgrondig mee eens. Hij heeft toegezegd zich daadwerkelijk in te zullen zetten voor een praktijkruimte in de buurt; er gloort dus hoop. Het ontroert Heijnen dat de buurtbewoners zich opwerpen om hun huisartsen te behouden. Maar de tijd dringt, want het huurcontract loopt over een jaar af.

Arjan de Meij (l) en Adrie Heijnen

MIJN PLEK OP DE WALLEN KOFFIEZAAK LATEI

'Het klinkt hier prettig'

Oscar Wohlgemuth Kitslaar: 'Lekker mensen kijken'

Samen met vriendin Lotte verplaatst geneeskundestudent Oscar Wohlgemuth Kitslaar zich in het weekend graag van zijn huis in de Monnikenstraat naar het gezellige rumoer in de koffiebar annex rommelwinkel Latei, aan de Zeedijk.

Koffie drinken, krantje lezen, een stuk appeltaart delen en een beetje ouwehoeren. Het liefst zit Oscar aan het raam om ondertussen naar de voorbijkomende mensen op de Zeedijk te kijken. Want dat kan goed vanuit Latei.

Oscar woont sinds 2007 in het Wallengebied en is verknocht aan de buurt. Regelmatig maakt hij een praatje met Mirjam van de bloemenkraam op de Nieuwmarkt, Vincent van de verswinkel en Josje, de prostituee langs wier raam hij elke dag loopt.

De keuze voor zijn favoriete plek in de buurt was dan ook niet gemakkelijk. 'Eigenlijk vind ik de hele Nieuwmarkt geweldig. Vooral in de zomer zit ik graag bij Fonteyn op het terras. Daar kan je ook zo lekker mensen kijken.'

Retro

Naast koffie drinken en de befaamde appeltaart eten, kun je bij Latei tweedehands spullen kopen voor in huis. Als op een brocante staren de retrotheepotjes, -asbakken en -eierdopjes je van alle kanten aan. Zelf heeft Oscar nog nooit iets gekocht, want de prullaria zijn hem te duur. Hij wijst naar het prijskaartje van een geëmailleerd reclamebord: 'Vijfentwintig euro? Wie betaalt dat nou?'

Maar de wisselende rommeltjes in de koffiezaak geven ieder bezoek weer een extra dimensie. 'Iedereen die hier voor het eerst binnenloopt, kijkt zijn ogen uit.' De geneeskundestudent blikt omhoog, naar het met lampen bezaaide plafond: 'Eén kitscherige lamp is leuk, maar dertig lampen zijn natuurlijk nog veel leuker!'

Oscar bestudeert een medewerker van Latei, die zijn collega een hap taart laat proeven: 'Ja, de bediening, die vind ik ook prettig. In Amsterdam is de service vaak slecht, het personeel ziet eruit alsof ze tegen hun zin werken. Hier is dat anders, lekker ontspannen.'

Geroezemoes

Zijn woonkamer verruilt hij ook wel eens in zijn eentje voor Latei. 'Boekje erbij en een beetje luisteren. Deze tent klinkt goed. Ik kan genieten van het luisteren naar het koffieapparaat, de zachte muziek, de blender en het geroezemoes van de gasten. Ik ben gevoelig voor geluid, dat moet prettig zijn.'

Wat de kaart betreft kan Oscar kort zijn, hij bestelt meestal hetzelfde: 'De koffie verkeerd, in zo'n fijne mok. En daarbij een broodje met humus én salami. Staat niet op de kaart, maar ze hebben het wel!'

Kruispost 30 jaar

Op 30 november was het feest in Kruispost aan de Oudezijds Voorburgwal 129. In 1983 werd Kruispost, een eerstehulp post voor medische zorg, opgericht door Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100 in samenwerking met de Johanniter Orde en de Zusters Franciscanessen van Heythuysen.

Inmiddels is Kruispost uitgegroeid tot een medische hulp post, gerund door

meer dan 200 vrijwilligers. Tijdens spreekuren wordt op Kruispost hulp geboden vergelijkbaar met een huisartsenpraktijk, waarbij tijd en aandacht voor de patiënt voorstaan. Kruispost biedt medische en psychosociale zorg aan mensen die in de reguliere zorg geen hulp kunnen vinden: onverzekerden, daklozen en (uitgeprocedeerde) asielzoekers. Meer informatie is te vinden op www.oudezijds100.nl/kruispost.

Zomaar een zaterdagavond rond de Oudekerksbrug

Waar is het feestje? Hier is het feestje!

Schoonmaker Sonny is heel even wereldberoemd op de Oudekerksbrug

Voor veel mensen uit binnen- en buitenland is een verblijf in Amsterdam niet compleet zonder een bezoek aan de roemruchte Wallen. Vooral in de weekends gaan hier ongebreideld de remmen los. Dat is voor bewoners vaak een kwelling. Ze vinden dat beleidsmakers vaak onvoldoende beseffen onder welke druk hun buurt zucht. Op een willekeurig zaterdagavond poste een aantal van hen op de Oudekerksbrug. Hier hun verslag.

Zaterdagavond kwart voor tien. In de Oudekennissteeg kun je al over de hoofden lopen. Tientallen mensen, de een wat steviger op zijn benen dan de ander, komen van beide kanten over de brug. Kasja, een blonde schone uit Polen, neemt met haar ukelele plaats tegen de reling midden op de brug en zet een lied in. Wielertaxi's crossen heen en weer.

Een *pubcrawl* nadert vanaf het Oudekerksplein in een luidruchtige optocht van café naar café. Er passeren in dierenpakken gestoken mannen. We zien konijnen, varkens en beren. De ene vrijgezellenparty gaat, de volgende is alweer op komst. Feest!

De brug is geen moment stil. Schreeuwende jonge mannen, en enkele meisjes die qua lawaai niet voor de mannen onderdoen. Een groepje beschonken Engelsen komt lallend de steeg uit, zwaaiend met bierflesjes. We proberen te tellen hoeveel mensen er in vijf minuten over de brug lopen, maar raken al snel de tel kwijt.

Tutu op de foto

Een met oranje zwaailicht getooid auto van het stadsdeel stopt bij onze brug. Sonny, een joviale schoonmaker in fluorescerend rood, komt de propvolle vuilnisbak legen. Onder zijn riem steekt hij koket een schone vuilniszak, die als een tutu achter hem aan wappert. Hoeveel bakken hij op een avond leegt? Zeker 200, misschien wel meer. Wil hij op de foto? Opgewekt poseert hij voor onze fotograaf.

Why? vraagt een stel Engelse, enigszins tipsy heren. Sonny grapt dat hij een *famous actor* is, volgende week te zien bij Next Topmodel! Meteen willen de Engelsen met hem op de foto. Eén hangt om zijn nek, maar dat wimpelt Sonny charmant af. Hij heeft nog veel werk te doen.

Ondertussen wordt Kasja's gezang ondersteund door diverse dronkenmanskooortjes. Ze is al een klein uurtje bezig. Weet ze dat er maar een halfuur is toegestaan? Ja natuurlijk, maar zolang er niemand iets van zegt...

Dan ineens twee mannen op scooters. Gele hesjes met *Handhaving* erop. Nee, ze gaan niet onze brug op, maar rijden net de andere kant op – richting Oudekerksplein. Het feestje gaat door.

Scooterclub O.K.

Het loopt nu tegen twaalf. De brug is onverminderd vol. Het gebral en gezang gaan crescendo. We lopen richting Oudekerksplein. Onder luidkeelse aan-

sparing van het publiek wordt er *capoeira* beoefend, een Braziliaanse mix van dans en schijngevecht.

Veertien huurscooters komen achter de Oude Kerk bij de ronde bank tot stilstand. Op de bank zitten zwerfers, mensen die even willen uitpuffen en iemand die plots zijn maag moet omkeren. Het scooterclubje, afkomstig uit Londen, zingt luidkeels en is een en al uitgelaten vrolijkheid.

'Is dit nou een drukke avond?', vragen we een buurtbewoner, die hier al een kleine veertig jaar woont. 'Welnee', lacht hij. 'Tot nu toe vind ik het reuze rustig, op het gemoedelijke af. Maar je weet nooit wat er na enen nog in petto is.'

Het merendeel van de passanten schatten we rond maximaal veertig jaar, maar voornamelijk jonger. Dan komt er over de brug een grote groep oudere toeristen achter hun vrouwelijke gids aan. Haar felgroene paraplu steekt als volgbaken in de lucht. De groep trekt de gemiddelde leeftijd van de Wallenbezoekers en feestvierders even wat omhoog. Dan nemen de feestvierders de brug weer in bezit.

Afgezien van twee langsrijdende scooters met gele hesjes en Sonny met zijn olijke tutu, hebben we geen dienaren gezien die dit feestje in goede banen leiden. We gaan ietwat verbouwereerd naar huis.

Nasleep Ajax-Celtic

Politie houdt Wallen rustig, Dam een puinhoop

Een belegering door Ajax-hooligans van café The Old Sailor, acht agenten in het ziekenhuis, Celtic-fans veroordeeld. Dat is de trieste balans van de zoveelste voetbalrel in de Amsterdamse binnenstad.

De politie wist deze keer, waarvoor hulde, te voorkomen dat er buiten The Old Sailor en andere cafés op de Wallen gezopen werd. Dat neemt niet weg dat de Dam een vrijplaats was voor alcoholgebruik, waar het uiteindelijk volledig uit de hand liep. Dat lag niet aan de horeca, maar aan de ongebreidelde vrijheid van de supporters. Een busje, volgestouwd met kratten bier op de Dam, deelde vrijelijk uit aan de verzamelde menigte. De mini-supers en souvenirshops (en ook Albert Heijn) verkochten volop bier.

Ondanks de goede wil en de inzet van gemeente, politie en ondernemers is het toch weer niet gelukt de boel in de hand te houden. Dat lijkt ook een illusie zolang er overal buiten de reguliere cafés alcohol verkrijgbaar is. Het voetbal trekt nu eenmaal supporters met of zonder kaartje aan, en hooligans. Die moeten hun testosteron kwijt. Zolang zij toegang hebben tot de binnenstad,

zal het steeds opnieuw tot ellende leiden.

Stadion

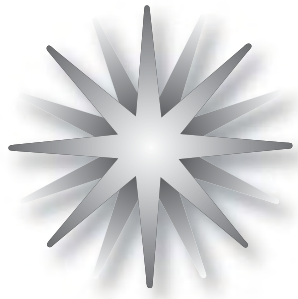
De overheid, bij monde van burgemeester Van der Laan, vindt dat dit niet te tolereren valt en dat er iets aan gedaan moet worden. Daarbij valt te denken aan verschillende maatregelen, al of niet in combinatie met elkaar.

Ten eerste zou de politie de toegangen naar de kleine binnenstad kunnen afsluiten, in combinatie met een feestterrein in of bij het stadion. Ten tweede kan men besluiten om risicowedstrijden alleen met eigen supporters te laten spelen. En vooral moet er aan worden gewerkt dat supporters die zich misdragen zowel strafrechtelijk als civielrechtelijk aangepakt worden en dus moeten betalen voor de schade die ze hebben aangericht.

Het is misschien allemaal makkelijker gezegd dan gedaan. Maar het alternatief is dat de belastingbetaler blijft opdraaien voor de inzet van een politiemacht die hiervoor niet bedoeld is en dus ook niet bezig kan zijn met belangrijker zaken, en dat de binnenstad blijft lijden onder de terreur van koning Voetbal en zijn dubieuze gevolg.

Ondanks goede politie-inzet pleegden Ajaxhooligans toch een aanval op café The Old Sailor

EEN STER FLONK

LANGZAAM ZAKT DE ZON – en een mooie kerstavond kondigt zich aan. Er ligt een vuistdikke sneeuwdeken op de overkapping van het Centraal Station. Op het stationsplein gaan in de witbestoven houten hutjes duizenden kleffe *waffles* als warme broodjes over de toonbank.

Van heinde en verre arriveren hier treinen vol vreemdelingen in eindeloze stromen: Chinese zakenlui vanaf Schiphol, Thalystoeristen uit Parijs en vrijgezelle feestgangers uit Friesland. Vandaag kri-oelt het in deze witte wereldstad van de kooplustige kwaliteitsbezoekers.

Crisis? Hoezo crisis?

Elke buitenlander weet inmiddels dankzij facebook, twitter en google earth feilloos de weg naar de beste *truffles*, joints en massagesalons. Meestal getooid met een ijsmuts met 'Amsterdam' erop, waarmee je laat zien dat je juist géén Amsterdammer bent.

Nu is het nog kerstmiddag. Bij het Victoriahotel staat een reusachtige vrachtwagen uit Alphen aan den Rijn met kratten bier. Ondernemende Roemenen verkopen vanaf de laadklep gretig hun handel-tje aan dorstige Schotten, die door twee buurtregis-seurs desgevraagd worden doorverwezen richting Dam.

'Where is the party? Here is the party!' klinkt het onophoudelijk over de Rode Loper.

Hoe groot is het contrast met het proeflokaal In de Clovispoort, dat op slechts een steenworp afstand ligt!

De beslagen vensterruiten zijn er beplakt met feestelijke, witte kerststerren. Het is borreltijd. De verzamelde *locals* hebben zich rond de toog geschaard, zingen welluidende kerstliederen en laven zich aan turfgestookte en scheepsjenever.

Vier van hen zitten te kaarten, in de opkamer – het zijn buurtbewoners die zich vermaken met een kwartetspel, uitgegeven door het stadsdeelbestuur. Op de achterzijde van elke kaart prijkt het logo *I amsterdam*. Het ontwerp bureau heeft daarvoor ongetwijfeld goud geld gevangen.

Marja van der Zande, een goed geconserveerde fotografe die ooit voor kunstenaars model stond, heeft de beurt. 'De Fluiter, mag ik van jou... van de Souvenirshops... Lange Niezel 10?' En van Wouter dan... van de Verdwenen Coffeeshops... Warmoesstraat 35?'

Medespeler De Fluiter is een gepensioneerd wijk-agent, Wouter een linkse journalist. Ooit hebben zij nog een duistere Moord op de Wallen opgelost, maar nu laten ze zich door de intuïtieve kaartlezers Marja toch van tafel spelen.

De winnende hand is echter de vierde speelster, documentairemaakster Eline van Dam. Zij heeft het gros van de Souvenirshops en de Verdwenen Coffeeshops al in handen, verwerft als een ware huis-jesmelkster de rest, en completeert daarmee haar kwartetten.

'Zo gaat het in het echt natuurlijk ook,' filosofeert fotografe Marja, 'want als je goed uit je ogen kijkt, kun je pandje na pandje opkopen.' 'Vooral als je daarvoor de middelen hebt,' vult voormalig wijk-agent De Fluiter aan, 'ongeacht of je nou een foute Rus of goede Chinees bent.' 'En zo worden de rijken steeds rijker en de armen steeds armer,' besluit de linkse journalist. Winnares Eline viert haar triomf in stilte.

Het kwartetspel wordt beklonken met vruchten-jenever, korenwijn en bitterballen van de volslanke bardame Tinie, maar De Fluiter houdt zich in. 'Discipline, jongens. We moeten straks nog aan het kerstdiner.'

Hij haalt de huis-aan-huis bezorgde invitatie voor de kerstmaaltijd uit zijn zak. Een langwerpige envelop, met een nogal anonieme adressering: *To all who lives, works and recreates here*. Daaronder prijkt – opnieuw – het logo *I amsterdam*.

Wouter leest de uitnodigingsbrief voor. Hij poogt het steenkolenengels te vertalen. Het komt erop neer 'dat er in deze buurt geen scheidslijn meer

mag lopen tussen de buitenlanders en de *locals*. Voortaan onderscheiden wij alleen de *good people* en de *bad people*. Wij nodigen U allen uit in hotel Polsky, Dam 9, voor een kerstmenu met *Turkey*.'

Het epistel van de gemeente, die de boel een beetje bij elkaar wil houden en er zichtbaar op heeft gezwogen, is hartverwarmend. De brief besluit met de persoonlijke handtekeningen van *your city mayor* mr. Van 't Padje en *your district mayor* mevrouw Van Paassen.

'Ik vind er het mijne van,' meldt De Fluiter. '*Good people* en *bad people*, dat spreekt mij wel aan. Maar als ex-wijkagent weet je hoe de vork in de steel zit, en dat maakt je milder. Alles is altijd een beetje waar.'

'Dus ook een beetje ónwaar,' vult Wouter aan.

De dames trekken hun conclusie: 'Kom op jongens, we gaan.'

Buiten het proeflokaal staan fietstaxi's, bemand door koukleumende, Hongaarse jongens. '*Hey my friend!*', roepen ze in koor. De Fluiter voelt zich aangesproken en beent op ze af.

De eerste chauffeur stelt zich voor: 'George Konrád'. Van onder zijn ijsmuts met het opschrift Amsterdam suggereert hij een snelle route naar een spotgoedkoop hotel. 'Onderweg kunnen we dan een pitstop maken bij mijn zuster die voor een slagerij werkt.'

Een slagerij?

'Ja, warm vlees,' knipoogt George.

De Fluiter laat zich geen worst voorhouden en richt zich tot zijn kwartetvrienden. 'Dames, het is mooi geweest. Deze kerst hebben we een missie. Voordat we aanschuiven aan het kerstmaal gaan we kijken of onze burgervader het bij het rechte eind heeft, met zijn buitenlanders en *good people*. We zien elkaar op de Dam, voor hotel Polsky. Wouter en ik nemen de Zeedijk, jullie de Warmoesstraat.'

Goed idee. Vrolijk fluitend neemt de ex-wijkagent Wouter op sleeptouw, en de dames gaan met hun camera's gearmd op pad.

IN DE WARMOESSTRAAT zien Marja en Eline veel panden die onlangs op last van de overheid zijn ontruimd.

Voor één ervan hangt over de volle gevelbreedte een spandoek: *Sorry we are closed! You can find us now at nr 24*. Op dit laatste adres zit coffeeshop Killer's, met naast de deur het naambordje van de kosmopolitische schrijver Joseph Roth. Hier ruiken ze wietrook. *Good people? Bad people?*

Vanuit een smartshop verderop ruiken ze wierook. Deze slimmeriken verkopen T-shirts met het opschrift *Viagra Falls* en bovendien lekkernijen als brainstorm, whitewidow en masterkush.

Langs de Bob Marley-posters stappen de dames naar binnen. Een Italiaans hippiemeisje met Bande-Bom tekens als oorhangers legt ze uit dat de *magic truffles* zijn geteeld door twee Turkse broers uit Hazerswoude. 'Deze plantjes smaken pittiger naarmate ze uitdrogen. Dat vindt die mijnheer van het stadsdeel tenminste,' zegt het Napolitaanse bloemenkind. 'Binnenkort komt hij onze *truffles* weer controleren. Arjen Lagerzand heet hij. Een echte fijnproever!'

'Controles? Waar bemoeit het stadsdeel zich eigenlijk mee?' flapt Eline eruit als ze even later ter hoogte van de Cheese Factory wandelen. De jonge eigenaar van deze kaaswinkel schept net een vriesluchtje en hoort haar verzuchting. 'Helemaal mee eens, mevrouw. Ze hebben het over verkazing van de binnenstad, alsof het een enge ziekte is, maar kaas is handel. Daar verkoop je als Hollandse jongen nooit genoeg van, als je het kunt volhouden.'

Hij verwijst beide vrouwen naar de Lange Niezel,

KERT BOVEN DE STAD

waar het jonge ding Stacey haar snoepwinkelje met oer-Hollandse toffees, lollies en zuurtjes heeft moeten opdoeken.

Maar het gaat steeds beter in de Lange Niezel, want dankzij Casino City rolt het zwarte geld hier weer volop. Ook intellectuelen komen er tegenwoordig aan hun trekken. Op de muur van de nieuwe trendy seksshop Hot Stuff staat hun lijfspreuk: *Is sex dirty? Only when it's done right - Woody Allen.*

Het wordt tijd voor enige bezinning, vinden Marja en Eline. En waar kan dat beter dan in de Oude Kerk?

Helaas, vanavond is deze herberg vol. Het godshuis wordt sinds kort ingericht door de kunstzinnige kosteres Petitpierre. Binnen staan verliefde stelletjes luidruchtig te slempen tussen tentoongestelde objecten. Over de zerkenvloer met de tekst *Memento Mori* hinkelen de overgebleven *singles* binnen een met krijt aangegeven kring. Marja probeert nog de flitsende ingang met geplastificeerde bordjes KASSA en EXIT op de gevoelige plaat te krijgen, maar ook dat lukt niet. Overal wapperen vlaggen voor haar lens.

Dan ziet ze door de zoeker van haar camera de strijdbare journalist Wim Westervliet.

Strijdlustig vuurt deze zelfstandige zonder pensioen vanaf een hardhouten bank rond een monumentale boom een groep goedwillende *locals* aan: *Willen we naar de Dam? Dan gaan we naar de Dam!*

Gehoor gevend aan deze historische oproep zet zijn stoet zich, gewapend met knuppels en hooivorken, in beweging. Beide dames volgen de nieuwgeboren leider langs het Beursplein en kijken daar hun ogen uit.

De bronzen Beursstier staat er zielig weg te kwijnen achter een slordig neergekwakt dranghek. Restauranten van curryworst, glühwein, appelbeignets en een randje sneeuw zijn er tot een roestbruine pap vertrap.

Waar ooit Occupy-tentjes de herfststormen trotseerden, rijdt nu een triest kindertreintje met bruine rendieren zijn rondjes. En waar de Occupy-demonstranten met hun handen wapperden, wiebelen nu reusachtige rode kerstmannen van plastic.

Bij een rij omgewaaid fietsen scharrelt verdacht een heer in zwarte jas, die alle fietssturen voorziet van roodwitte lintjes.

'Ik ben Eduard Laag, mevrouw,' spreekt hij documentairemaakster Eline toe, recht in de camera. 'Directeur van buurtgroep Wallen Schoon en pseudo-ambtenaar. Deze weesfietsen van de Dam zijn hier gedumpt door de Handhaving en morgen brengt onze vrachtwagen ze rechtstreeks naar Timișoara. Zo helpen we de Roemenen de winter door.'

Een merkwaardig verhaal, want eenmaal op de Dam zien de dames dat dit hele plein nog stervensvol fietsen staat.

DE FLUITER EN WOUTER bewandelen intussen hun zelfgekozen pad.

Op de kop van de Zeedijk zien ze achter de Versteende Majoor een romantisch verlicht hemelbed in de gracht dobberen. 'Dat moet een bom duiten gekost hebben,' bromt de ex-wijkagent. 'Meer nog dan het huidige instaptarief bij de dames van plezier.'

Geld speelt hier inderdaad een rol, want ondanks de vrolijk wapperende regenboogvlaggen blijken de Hartjesdagen volkomen blut te zijn. Zou *crowdfunding* helpen? Gewoon een avondje met de pet rond in het legendarische café van Bet van Beeren? 't

Mandje is per slot van rekening na een tijdelijke sluiting weer uit de kast gekomen en verwelkomt vele vrolijke gasten vanuit de hele wereld.

Bij de Molensteeg wordt Wouter aangesproken door een meisje met grote emo-ogen. 'Hey my friend!' klinkt het opnieuw. Ze oogt doodsbang, maar knipoogt en steekt haar handpalmen naar hem uit. Die glinsteren van een plakkerige substantie. Ze vraagt hem om tissues.

'Wat zijn wij hier aan het doen? En hoe heet je?', vraagt De Fluitter vaderlijk. Dan komt het hoge woord er uit. Slava Szymborska heet ze en ze heeft zojuist posters geplakt met de tekst *Seksworkers worden genaaid door Loesje*. En dat dan weer ondertekend met 'Poesje'. Lachen!

De Fluitter vraagt door.

De Poolse deerne heeft duizend euro vooruitbetaald voor een baan als 'verpleegster' en nu moet ze honderdvijftig euro raamgeld per dagdeel dokken. Een Marokkaans joch dat op de hoek toezicht houdt, komt haar na elke tweede klant financieel afromen. Maar dat is nog niet alles. Ze huurt samen met Aphrodite Kavafis, Sofia Dimitrova en de zus van George Konrad voor drieduizend euro zwart per maand twee stapelbedden in een illegaal pension. En hun hospita met die grote sleutelbos heet toevalig... Loesje.

De Fluitter weet genoeg. Die meisjes willen bijverdienen met posters plakken voor de branche. Hoe leuk is dat? 'Jongedame,' besluit hij, 'tissues uitdelen is werk voor buurtregisseurs. Die hebben de regie. En wij zijn onderweg naar een eetafspraak. Niets aan te doen.'

Hij maakt het universele gebaar van hulpeloosheid: open handpalmen.

Ook Wouter acht het op deze kerstavond tijd voor enige contemplatie. En waar kan dat beter dan in een tempel?

Vredig ligt daar onder een hagelwit sneeuwdek het boeddhistische He Hua-heiligdom en het is er weldadig stil. Binnen op het altaartje zijn de offerschalen leeg.

Geen mens te bekennen, schijnt het.

In het schemerdonker staat echter de erudiete essayist Knuistje in gepeins verzonken.

Ook hem zijn de lege bedelnapen niet ontgaan.

Zouden de sinaasappels, mandarijnen en andere oranje offergaven ontvreemd zijn door dakloze, statenloze verslaafden? Diefstal vindt Knuistje hoogst incorrect, zeker in een tempel. Maar hij wil zijn vijandige gevoel op deze kerstdag overstijgen, want van druktemakerij in gebedshuizen gruwet hij en Kerstmis is voor hem verzoening.

'Nou ja, misschien hebben de lama's dat fruit wel uit voorzorg weggehaald,' oppert Wouter, weer terug in de buitenlucht.

'Toe maar! Nou hebben de dieren het weer gedaan!' kaatst De Fluitter terug.

Ze lopen voort over de Kloveniersburgwal en daarna rechtsaf naar de Dam. Wouter houdt een lijstje bij: ten minste vier Wafelshops, vier Illegale Pensies, vier Weesfietsen, vier Mini-supermarktjes, vier Accordeonmeisjes en vier Massagesalons. Precies die kwartelspellen had hij in de opkamer zo graag compleet gehad.

Dan ziet De Fluitter achter een kwartet Chinezen-op-weg-naar-de-Nieuwmarkt een imposante gestalte, die met zijn ronkende en rokende elektrische slijptol een brugleuning aanvalt. 'Wat zijn wij hier aan het doen? Uw naam?', informeert de ex-dienster streng.

'Mok. Kees Mok,' antwoordt de woesteling. 'Ik bevrijd onze brugleuning – dus ook uw brugleuning – van liefdesslotjes. Die intercontinentale stelletjes gaan hier maar hun goddelijke gang. Ze maken er één modieuze ijzerwinkel van, gooiën de sleuteltjes in ons viswater. Zo gaat de boel op slot. Mooi niet, dus!' Mok zwaait met zijn slijptol en haalt diep adem: 'Als zij buiten de coke-lijntjes mogen kleuren, dan mag ik het ook.'

De Fluitter en Wouter halen hun schouders op en leggen de laatste meters af naar de Dam.

DUIZENDEN BEZOEKERS uit alle windstreken staan in blijde afwachting samengeschoold op het centrale plein met de Ardennenboom. Twee buurtregisseurs werken op het Damrak gauw nog even wat weggesmeten bierkratjes uit het zicht, om zo ruim baan te maken voor een door vier snuivende trekpaarden getrokken koets.

De koets stopt voor het hotel.

Er stapt slechts één passagier uit.

Het is burgemeester Van 't Padje, die statig en onder luid gejuich van de menigte de rode loper betreedt. Over enkele minuten zal hij in de warmgestookte Winter Garden van het hotel zijn langverwachte kersttoespraak houden.

Marja, Eline, Wouter en De Fluitter hebben elkaar in de ontvangsthal van het hotel al weten te vinden. Na binnenkomst door de ruim bemeten draaideur hebben ze de pianovleugel bewonderd, het internationale-kranterek en het uit speculaaskoek opgetrokken kerststalletje.

De Winter Garden is oogverblindend. Onder de glazen overkapping, tussen de ranke gietijzeren kolommen en de manshoge potten met wietplanten, gonst het aan de honderden tafels.

Tussen blinkende spiegels zitten de genodigden in een briljante tafelschikking, en op elke met damast gedekte tafel staat de dienschaal met dampende kalkoen.

De bordeauxrode kerstkaart is voorzien van het fraaie logo *I amsterdam* en brengt de handgeschreven kerstwens over van mevrouw Jannie van Paassen, *your district mayor*. Zijzelf staat inmiddels achter een zwart toneelgordijn, voor de gasten onzichtbaar. Maar haar stem schalt helder de zaal in: 'En dan nu de kersttoespraak van onze burgemeester!'

Van 't Padje betreedt statig, maar glunderend het podium.

'Dames en heren, vrienden en kameraden!'

'Wij zijn hier bijeen voor de kerstviering. Het feest van licht, geboorte, creativiteit en verzoening. Door alle eeuwen zijn zij – zijn WIJ – hierheen getrokken. Boeren, burgers, buitenlui. Leden van het Oude Volk, Hugenoten, pindachinezen, gelovige Ecuadorianen en Wijzen uit het Oosten. Zijn wij niet allen vreemdelingen?'

'Maar mag ik dan – als uw burgemeester – die vraag ook eens anders stellen? Zijn wij niet allen Amsterdammers? Vergis je niet! Daarom zeg ik: Er mag in deze buurt geen scheidslijn meer lopen tussen buitenlanders en *locals*. Voortaan onderscheiden wij alleen de *good people* en de *bad people*. Hoewel? Als advocaat weet ik dat alles valt te verdedigen.'

'Zo heeft dit hotel panden aangekocht met een woonbestemming. Ja, ik weet wat u wilt gaan zeggen. Maar wij hebben dit gedoogd. Want het worden woningen voor uitgeprocedeerde asielzoekers. Een Thema-hotel voor rasechte Amsterdammers, zo heeft men beloofd.'

'Kijk ook even op uw tafel, op de kerstkaart. U ziet ons nieuwe logo, *I amsterdam*. Kijkt u even goed. Ons ontwerp bureau heeft de eerste letter veranderd in een cijfer. Het was Aai-Amsterdam. Het wordt Eén-Amsterdam. Het was IK. Maar het wordt vanaf nu WIJ. Want buitenlanders, *locals*, *good people* of *bad people*: wij zijn allemaal Amsterdammers. Eén-Amsterdam. Eén-Ster-op-de-Dam.'

'Die kerstgedachte wilde ik u even meegeven. En mag ik dan nu, met een druk op deze rode knop, ons nieuwe symbool onthullen?'

En dan verschijnt boven de Dam een wonderlijk flonkerende ster. Honderden zilverkleurige stralen vinden elkaar aan de kersthemel, boven de menigte op het plein en boven de disgenoten in de Winter Garden met zijn doorzichtige dak. Alom gejuich en geklap. Eindelijk flonkert één ster boven de stad – één Amsterdam.

concerten **trouwen**

dineren **vergaderen**

presentaties | congressen/symposia | uitreikingen | en meer...
 www.bethanienklooster.nl
 Barndesteeg 6b Tel. 020 - 625 00 78 **Het Bethaniën klooster**

**ANTIQUARIAAT
A. KÖK & Zn.**

Oude Hoogstraat 14-18
 1012 CE Amsterdam
 telefoon 020 - 623 11 991
 fax 020 - 623 28 09
 e-mail: kok@xs4all.nl
 internet: www.nvva.nl/kok/index.htm

In- en verkoop van prenten en boeken.
 Specialisaties o.a. Kunst, Letterkunde, Architectuur, Archeologie, Topografie, Etnografie & Biologie.

Elk vermogen heeft zijn eigen verhaal.

Dat verhaal is het vertrekpunt van alles wat wij doen. Wat uw doelen, persoonlijke ambities of idealen ook zijn, wij helpen u de keuze te maken die bij u past. Zo maken we Private Banking ook echt private.

**Private Banking echt private maken.
Dat is het idee.**

Rabobank. Een bank met ideeën.

www.rabobank.nl/privatebanking

DUTCH BUILDERS

Financiële administratie
 tel: 06 54 71 70 70

Parfumerie "MARJO"

Filialen: Damstraat 27 -29 & Zeedijk 68-70
 Meer info & bestellen: 0900-7273863 35ct p/m

TIP!
 bekijk online de DagDeal

Online verkoop:
parfumerie.nl

Wasserette Nieuwmarkt

Milieu vriendelijke Stomerij Wassen: brengen voor 13.00 uur, dezelfde dag halen.

Openingstijden:
 ma. t/m vr. 08.00 - 18.00 uur, za. 09.00 - 18.00 uur

Monnikenstraat 6-8, 1012 BP Amsterdam
 Tel.: 020-624 18 41

RESTAURANTE - TAPASBAR PORTUGUËS

De Portugees

Zeedijk 39a
 tel. (020) 427 20 05

info@deportugees.com
 www.deportugees.com

GEORGE KOZMAN GOWIED
Simply the finest Portuguese food

DE L'EUROPE AMSTERDAM

Geniet van het nieuwe De L'Europe

Hoofdstad Brasserie
 Gelegen aan de Amstel met prachtig uitzicht op De Munt.
 3-gangen-menu voor € 35,- inclusief wijnarrangement voor € 48,-
 Dagelijks geopend van 07.00 - 23.00 uur

Freddy's Bar
 Geniet van het perfect getapte biertje of een mooie klassieke cocktail in de hotelbar waar De L'Europe's gasten en Amsterdammers graag samenkomen.
 Dagelijks geopend van 15.00 - 01.00 uur

De L'Europe Amsterdam, Nieuwe Doelenstraat 2-14
 Amsterdam, T: +31 (0)20 531 17 77 E: hotel@leurope.nl

Geels & Co.
 SPECIALITEITEN IN KOFFIE EN THEE

Al meer dan 140 jaar bij u thuis

NU ONLINE
WWW.GEELS.NL

DE BAKKERSWINKEL

Warmoesstraat 69
 1012 HX Amsterdam
 020 489 80 00
 www.debakkerswinkel.nl

De Bakkerswinkel Meenenen
 Warmoesstraat 133
 1012 JB Amsterdam
 020 320 64 36

Amsterdam Centrum
 ontbijt • lunch • high tea • parties
 ook zuurdesembrood, zoete en hartige taarten om mee te nemen

openingstijden:
 ma-vrijdag: 8.00-17.30 uur
 za-zondag: 9.00-18.00 uur

nv Zeedijk
 beveelt aan:

Sugar & Spice Bakery

Zeedijk 75

De lekkerste home-made muffins, broodjes en koffie bij Sugar & Spice Bakery. Kom gezellig ontbijten of lunchen op de Zeedijk.

Alles is ook 'to go'.

Zeedijk 47
 1072 AR Amsterdam
 + 31 (0)20 625 84 67
 + 31 (0)20 620 33 49
 info@nvzeedijk.nl
 www.nvzeedijk.nl

NV Zeedijk: buurtverbetering door sociaal beheer

JAN IJSKES
 FUNDERINGSTECHNIKEN
 "DE COOGH"

- Plan ontwikkeling, constructeur en vergunning aanvraag.
- Trillingsarm heien en trillingsvrij persen Ø114 t/m Ø406 mm.
- Inpandig aanbrengen van stalen damwand.
- Heimachines met een doorrijdbreedte vanaf 63 cm.
- Minimale werkhooft 1,35 meter.
- Funderingsherstel inclusief sloop en betonwerkzaamheden.
- Opvijzelen en rechtzetten van woning en gebouwen.
- Paaladvies en paal controleberekeningen.

FUNDERINGSSPECIALIST

Daam Schijfweg 22-24, 1507 BD Zaandam
 Tel.: 075 - 616 39 04, Fax: 075 - 635 67 62
 info@decoogh.com / www.decoogh.com

{ PODIUMKUNSTEN } { MUZIEK } { FILM } { DEBAT }

COMPAGNIETHEATER

FREEK DE JONGE MET 'ZONDERMEER'
 13 t/m 28 DECEMBER
 muziektheatergezelschap Circus Treurdier

'NACHTMIS'
 24 DECEMBER

'BERENICE' 14 & 15 JANUARI
 STUDIO DUBBELAGENT

'LONGEN'
 22 t/m 25 JANUARI

WWW.COMPAGNIETHEATER.NL
 Kloveniersburgwal 50
 1012 CX Amsterdam

Jemi, al dertig jaar in bloei

Met zijn uitstalling van bloemen en planten valt bloemenwinkel Jemi in de verder door souvenir- en coffeeshops gedomineerde Warmoesstraat behoorlijk op. Onlangs heeft het bedrijf zijn veertigjarig bestaan gevierd, waarvan dertig jaar in deze buurt.

Mariejan en Joop Hamersma begonnen hun bloemenwinkel aanvankelijk in de Staatsliedenbuurt, maar een noodgedwongen bezoekje aan politiebureau Warmoesstraat bracht hen dertig jaar geleden hierheen. Tegenover het bureau, op de hoek van de Heintje Hoekssteeg, stonden een winkel en de bijbehorende bedrijfswoning leeg. Voor Mariejan, moeder van twee toen nog jonge kinderen was dit een uitkomst. 'Zo kon ik én de winkel doen én tegelijkertijd de was draaien. Wel zo praktisch.'

Hoewel door Jemi aanvankelijk ook tulpen per bos werden verkocht, ging zij zich steeds meer toeleggen op de bloemsierkunst. Mariejan: 'Als je zo lang een winkel hebt, wil je meer. Je wilt meegaan met de tijd.' Natuur kun je volgens haar op veel manieren tot je nemen: 'Groenten bijvoorbeeld kun je eten, maar ze zijn ook heel decoratief.' Jemi is vernoemd naar de kinderen Hamersma, Jennifer en Michel (Je en Mi), die eveneens in de winkel werken. Ze groeiden op in de Warmoesstraat, destijds nog een winkelstraat. Michel: 'Nu zijn er geen gewone winkels meer. Vroeger woonden de meeste ondernemers boven hun winkel en kwamen we bij elkaar over de vloer.'

Mariejan: 'Er was veel middenstand, ik kocht bijvoorbeeld mijn werkschorten bij Determeyer op de Oudezijds Voorburgwal. Nu is het toch vooral op toe-

risten gericht.' Niet het publiek dat snel voor een boeket komt; hooguit voor een schelpje of gietertje. Wel lopen ze vaak de winkel in om een foto te nemen.

Roze

Eén van de hoogtepunten in Jemi's geschiedenis was het allereerste homohuwelijk ter wereld, in de Stopera, toen het bedrijf de bloemendecoratie in de Raadszaal verzorgde. De beelden van het grote roze bloemenhart, gemaakt van roze rozenblaadjes, zijn de hele wereld over gegaan.

Memorabel moment was ook het bezoek van alle ministersvrouwen tijdens de Eurotop. Een politiehelikopter hield de winkel in de gaten. 'Later kwamen de dames op eigen gelegenheid terug, zonder die zware beveiliging,' zegt Mariejan.

De aankleding van een groot Indiaas bruilofsfeest in hotel Barbizon, met driehonderd gasten, is onlangs óók door haar gedaan. Een week lang kwamen de bruiloftsstylisten naar de winkel om alles te bekijken en de vazen te kiezen. 'Er komen sowieso veel stylisten uit heel de wereld om hier inspiratie op te doen,' zegt Mariejan.

Jemi draait vooral op abonnementen: wekelijks bloemstukken verzorgen voor bedrijven door de hele stad. Kantoren in Zuidoost, maar ook dichterbij – de Beurs van Berlage, de Bijenkorf, verschillende hotels in de buurt.

De losse boeketjes of bosjes bloemen maken nog maar een heel klein deel van de omzet uit. Toch ziet Mariejan Jemi als een echte buurtwinkel: 'Het is hier één groot sociaal gebeuren. Mensen komen hier langs om hun verhaal te doen.'

Joop Hamersma, Inge Kniesstett, Mariejan en Michel Hamersma

Oost is oost, en west is even de weg kwijt

Een zomerse zaterdagavond, even over half zeven. Bij het urinoir op het Oudekerksplein spot onze fotograaf een bijzonder tafereel. Is het een koranschool op excursie? Een delegatie Jemenitische onderwijzers? Het is nog een heel gedoe, met zo'n boermeester in het pissoir, maar rustig wachten ze tot hun collega klaar is. Met hun rode fez, bruine en groene mantel en blauwe sjaal steken ze fleurig af tegen het grachtengroen van het straattoilet. Fleurig, maar de blikken zijn sereen. Nodigt het eeuwenoude kerkgebouw niet uit tot ernstig gesprek?

Diezelfde avond, ruim een uur later, onze fotograaf is nog op haar post. Een nieuw gezelschap heeft zich rond het urinoir geschaard. Dit keer geen vrolijke kleuren maar vreugdeloos zwart en grijs, het uniform van de internationale uitgaansproleet. Minachting voor iedereen, schijnt aan alles.

Brave toeristen kijken ontzet toe. 'Oost is oost en west is west, en nooit zullen die twee elkaar ontmoeten,' schreef de Britse schrijver Rudyard Kipling ooit. Gelukkig maar, in dit geval. Je moet er niet aan denken wat er gebeurd was als deze lallende en om zich heen pissende club die koranschool in het vizier had gekregen.

Jan Ott:

Mijn droom kwam uit op de Zeedijk

Het leuke Café de Kletskop op Zeedijk 10 bestaat vijftientig jaar. Reden om langs te gaan bij oprichter/eigenaar Jan Ott, die met de Zeedijk vergroeid is geraakt.

Dat Jan Ott na zijn afstuderen als sociaal geograaf toch liever een eigen zaak wilde beginnen, was niet zo vreemd. Hij komt immers uit een echt Westfries ondernemersgeslacht. Maar dat het een kroeg zou worden wekte zelfs bij zijn (slagers)familie enige verwondering. Voor Ott kwam echter een droom uit op Zeedijk nummer 10. Een droom die ooit was begonnen in het Belgische Leuven, waar hij met zijn studentenelftal na de wedstrijd in een klein cafeetje terecht kwam. 'Ik werd daar tot diep in mijn ziel getroffen door de sfeer, de gezelligheid en ik wist meteen, dat wil ik ook.' Enkele jaren later zag hij in de tram een advertentie van de gemeente Amsterdam, die startende ondernemers opriep om op de Zeedijk met steun van de overheid een café te openen. Ott noemde zijn zaak Café de Kletskop, naar het gelijknamige koekje dat hij nu alweer vijftientig jaar bij de koffie serveert.

Jan Ott, vriendelijk en altijd positief

Bon

De buurt was in december 1988 blij verrast met de opening van De Kletskop. Te midden van alle narigheid eindelijk iets leuks op de Dijk. Ott had fly-

ers in de buurt uitgedeeld met drie consumptiebonnen. Jaren daarna liep er nog wel eens iemand binnen met zo'n

bon en dan was Ott de minste niet. 'Daar zat geen tijdslimiet op.' De eerste periode liep het niet echt

storm. 'De Olofskapel was toen nog een bouwval, aan de overkant zat het Barbizon hotel nog verstopt achter de

steigers en links en rechts van mij waren panden dichtgetimmerd. Er liepen maar weinig bezoekers op straat. Ik moest het hebben van het personeel van het hotel, dat na werktijd een drankje kwam halen, hier verjaardagen en jubilea vierde en natuurlijk bewoners uit de buurt. Dankzij hen heb ik die eerste jaren kunnen overleven.'

Vrouwenteam

De buurt heeft een warm plekje voor De Kletskop en zijn vriendelijke, altijd positieve eigenaar. Ooit vond op de entresol de eerste redactievergadering van buurtkrant d'Oude Binnenstad plaats, ook alweer bijna vijftientig jaar geleden.

Tegenwoordig staat Ott lang niet meer alle dagen achter de bar. Hij wordt bijgestaan door een team van acht vrouwen. Stuk voor stuk fantastische vrouwen die het klappen van de zweep kennen en niet met zich laten spotten. De Kletskop is niet meer weg te denken, het café hoort bij de Zeedijk en het hoort bij Jan Ott.

Nog niet zo lang geleden kreeg hij een baan aangeboden als aardrijkskundeleraar op een vwo-school. 'Ik heb er serieus over nagedacht, hoor. Maar ik zou de gezelligheid, al mijn vaste klanten, de Zeedijk en de collega's niet meer kunnen missen.'

Beursplein 5 Beurshandel wordt een belevenis

Het zijn de donkere dagen voor Kerstmis, maar op het Beursplein baadt de wintermarkt in een zee van licht. Cadeautje van de omringende bedrijven, waaronder NYSE Euronext, zoals de Amsterdamse Effectenbeurs na vele fusies tegenwoordig heeft. Het bedrijf moet als een soort marktmeester toezien op de eerlijkheid in de handel.

'Beursplein 5' heeft afgelopen maand zijn honderdjarig bestaan gevierd, met onder meer een groot diner waarbij koningin Máxima als eregast aanwezig was. Nieuw in dit pand is de Amsterdam Exchange Experience, waarin iedereen de historie ervan kan leren kennen.

Weddenschap

Op de centrale beursvloer heerst een bijna serene stilte. Hier en daar hoor je wat geroezemoes. Waar voorheen de hoekmannen luid schreeuwend stonden te handelen, zitten de handelaren nu rustig achter hun beeldschermen. Hein Siemerink, directeur van het hier gevestigde bedrijf AFS, heeft als handelaar nog op de beursvloer gestaan. Niet om in aandelen te handelen, want daarin werd toen al via beeldschermen gehandeld, maar in opties. Siemerink: 'Een mooie tijd. Er kwamen orders door van klanten, maar je was niet de enige. Met de andere handelaren, concurrenten, stond je in een groep, de crowd, tegenover een broker waarmee je een transactie moest zien overeen te komen. Je moest dus hard schreeuwen om jouw orders door te geven. De con-

Hein Siemerink: 'Je moest het met elkaar rooien'

currentie was groot en er werden allerlei trucs uitgehaald om de ander voor te zijn.' Om de boel een beetje netjes te houden liepen er order book officials rond. Die grepen wel in als het te bont werd. Siemerink: 'Ze deelden boetes uit als een handelaar vloekte, want dat was streng verboden op de vloer, en ze konden een handelaar zelfs schorsen. Maar we hadden ook veel lol met elkaar. Vooral na sluitingstijd, wanneer we nog even naar de kroeg gingen. Dan werden er eindeloos weddenschappen afgesloten, en dat kon variëren van een voetbalwedstrijd tot wie meer dan tien

moorkoppen kon eten. Uiteindelijk moest je het toch met elkaar rooien.'

Trommelen

Tegenwoordig verloopt alles op de beurs elektronisch. Of de koersen nu stijgen of dalen, de handel gaat gewoon door – ook zonder de handelaren, die sinds 2002 van de vloer verdwenen zijn. Met hen verdween ook de traditie van felgekleurde jasjes en luidkeelse orders. Gebleven is de traditie van de dagelijkse beursopening met de gong, door een persoon of organisatie die in het nieuws staat. Ook het sluiten van beurs wordt aangekondigd door de gong.

De bijna vergeten traditie van het beurstrommelen is in ere hersteld. Toen in 1621 tijdens de belegering van de Spanjaarden een jongen zijn bal uit het water van het Rokin wilde vissen, ontdekte hij een schuit vol buskruit onder de toenmalige Beurs. Als dank voor zijn redding van het pand mochten de kinderen van Amsterdam eens per jaar in september tijdens de kermis in de Beurs komen trommelen. Zo'n vijftig jaar geleden kwam hier een einde aan, maar sinds 2008 komen Amsterdamse schoolkinderen in de week voor Prinsjesdag hier weer trommelen. Men is bij NYSE Euronext trots op de Beurs en het mooie gebouw, en wil dat weten ook. Sinds kort kan iedereen de geschiedenis van 'Beursplein 5' van nabij leren kennen in de Amsterdam Exchange Experience. Dagelijks zijn er rondleidingen; voor openingstijden en entreprijzen zie www.aex.nl/amsterdam-exchange-experience.

Kotahitanga

Whatutiri H H en zijn levend kunstwerk

'De meeste kunstwerken zijn af, maar dit kunstwerk niet. Mijn creatie is een constante ontwikkeling, een levend verhaal. Het vertelt over verandering, groei en vooruitgang. Maar ook over leven en dood.'

Aan het woord is kunstenaar en houtbewerker Whatutiri H H, een afstammeling van de Maori's. Toen hem werd gevraagd om een gedenkplaat te maken voor de buitengalerie in de Oudezijds Armsteeg, heeft hij lang nagedacht voordat hij hiermee instemde. Whatutiri: 'Uiteindelijk heb ik gekozen voor een kunstwerk dat symbolisch is voor het straatleven waarvan wij allemaal deel uitmaken en dat je kunt samenvatten met de term kotahitanga. Dat is Maori voor: wij zijn samen een.' Die samenhang komt sterk tot uiting in zijn de afbeelding van een levensboom, die ontspruit op de plek in de steeg waar in 2005 een jonge Engelsman van het leven is beroofd.

Whatutiri: 'Oude levenslessen worden weergegeven in mijn taal en krijgen vorm in dit levenskunstwerk. Hierdoor kunnen ook anderen het zien en erbij stil blijven staan. Wellicht komen de ouders van die Engelse jongen ooit nog eens in deze steeg. Ik hoop dat ze dan in mijn kunstwerk enige troost kunnen vinden voor hun verlies.'

Na een belangrijke gebeurtenis voegt Whatutiri elementen aan het kunstwerk toe. Kleuren markeren die gebeurtenissen. Zo leeft de creatie met zijn beleving van de straat, de mensen die komen en gaan, de kinderen die opgroeien, de omgeving die verandert. 'Dat is leven in ontwikkeling – een proces dat steeds maar verder gaat. Want de straat met jong en oud is elke dag in beweging: er is dag, er is nacht, lente, zomer, herfst en winter.' Vandaar dat dit kunstwerk als doorlopend levende voorstelling ook nooit af is. 'Dat kan ook niet. Je weet nooit wat er gaat gebeuren. Zo is het straatleven nou eenmaal.'

Esther Agricola over de Oude Kerk

'Meer gezicht kan het gebouw ook wel gebruiken'

Het blijft rommelen rond de Oude Kerk. Onlangs is er een nieuw bestuur geïnstalleerd met grootse plannen om van de kerk een centrum voor moderne kunst te maken.

De gepresenteerde plannen hebben vanaf het begin tot een discussie geleid over het belang van erfgoed en de identiteit van een kerkelijk monument dat nog als kerk wordt gebruikt. Mogen aan zo'n monument veranderingen worden aangebracht in naam van de nieuwe bestemming?

d'Oude Binnenstad ging in gesprek met Esther Agricola, directeur van het gemeentelijk Bureau Monumenten & Archeologie (BMA) en Han van der Zanden, monumentenadviseur bij het BMA.

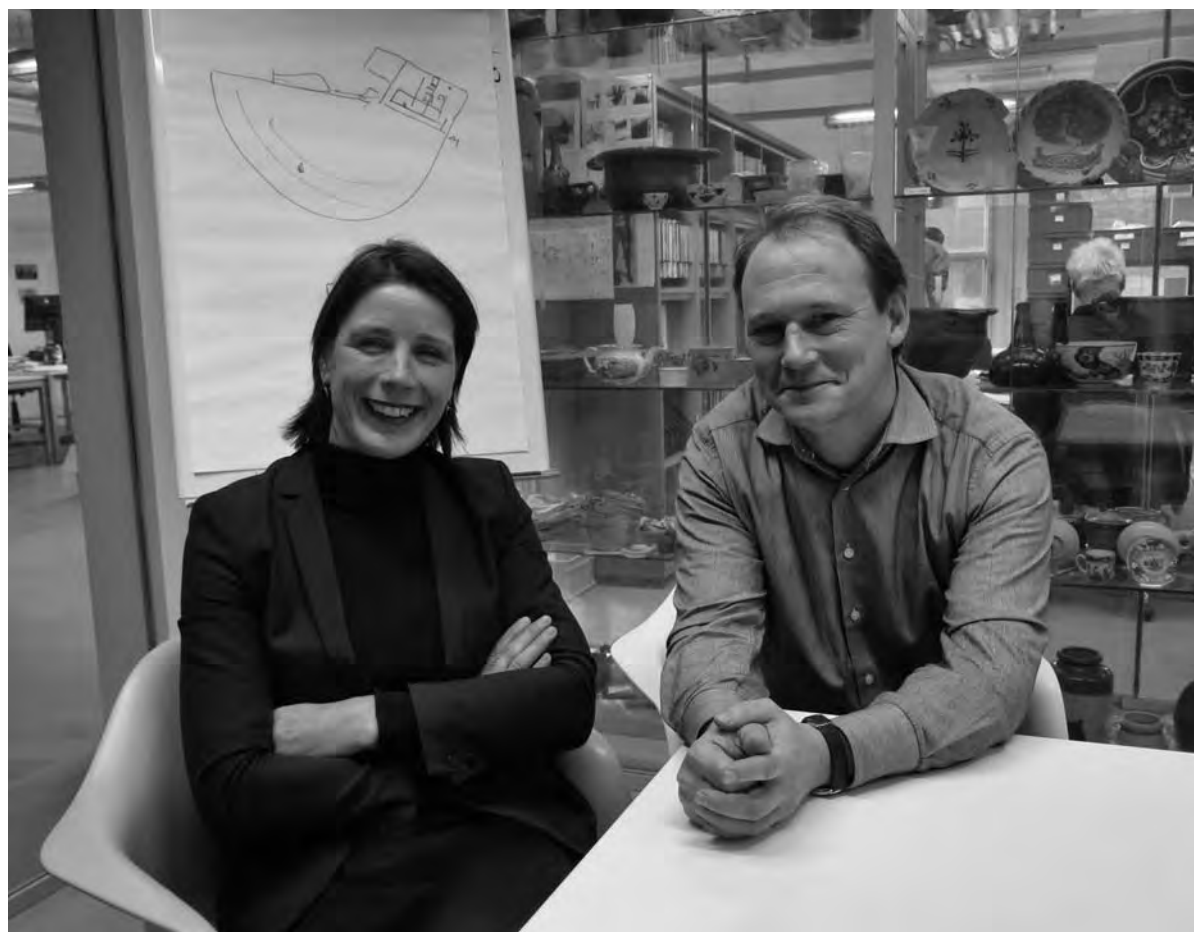
'We zijn blij met dit gesprek,' zegt Esther Agricola, 'want we hebben gemerkt dat er allerlei vooronderstellingen leven over onze rol als monumentenclub. De nieuwe richting die de directie van de Oude Kerk is ingeslagen, heeft veel kritiek opgeroepen. Wat is onze opstelling daarbij? De vraag is daarbij vooral hoe je het religieuze karakter van het gebouw kan combineren met andere activiteiten. Er zijn periodes geweest waarin de religieuze functie vooropstond, in andere periodes stond de kerk ook open voor wereldse zaken.'

Ja, de kerk als huiskamer van de buurt. Maar de toegangsprijs is structureel verhoogd van 5 naar 7,5 euro. Dat zet die publieke toegankelijkheid juist onder druk.

Esther Agricola: 'Entree heffen kan een middel zijn om de nodige financiën bij elkaar te harken, maar daarvoor heb je ook nog een scala aan andere mogelijkheden. Kun je entreegeld vragen voor een kerk... ik vind dat een heel moeilijke kwestie.'

Han van der Zanden vult aan: 'Financiering is nu een belangrijk thema. Overall zie je dat kerkbesturen de gekste dingen bedenken om extra geld te genereren.'

Nu is er 2,5 miljoen euro uitgetrokken om van de Oude Kerk een kunsthall te maken. Niet om het erfgoed te behouden maar om tentoonstellingen te realiseren. Licht het op een gegeven

Esther Agricola en Han van der Zanden

moment niet op de weg van het BMA om vast te stellen dat hierdoor afbreuk wordt gedaan aan de immateriële waarde van de kerk?

Esther Agricola: 'Misschien. Dat zou voor ons een heel bijzondere uitspraak zijn, maar in een zo bijzonder geval als de Oude Kerk, het belangrijkste historische gebouw van Amsterdam, mag je het daarover hebben. Wel is dat een heel complexe discussie. Wanneer tast je werkelijk een ruimte aan? Hier in het vroegere bankgebouw van De Bazel waar wij nu zitten, en bijvoorbeeld in de Beurs van Berlage, moeten we ook het evenwicht zoeken tussen historische waarde en nieuw gebruik.'

In die gebouwen is de oorspronkelijke functie verdwenen, in de Oude Kerk niet. Dat is nu juist het unieke, na zevenhonderd jaar. En de nieuwe directie heeft het niet over het zoeken

van een nieuw evenwicht, maar spreekt van 'herbestemmen' tot kunsthall.

Esther Agricola: 'Ja, dat is een duidelijk verschil. Maar het gebruik verandert in onze ogen niet. De kerk wordt nog steeds als kerk gebruikt, met daarnaast nevenactiviteiten. Het enige verschil met hiervoor is dat de directie duidelijk een richting heeft gekozen voor die activiteiten. Hiervoor was het: wat zich toevallig aandiende. Ik vind dat we een paar jaar moeten aankijken hoe het zich ontwikkelt. De tentoonstelling *Memento* die er nu staat, met verhalen van Amsterdammers over verboden relaties, vind ik een mooi idee. Ik zou het fantastisch vinden als deze programmering een nieuw publiek naar de kerk trekt.'

Tegelijk is er een geluidskunstwerk, de stilte is weg. Daar schrik je een

ander publiek mee af.

Esther Agricola: 'Ja, dat geluid heeft een enorme impact. Als je komt voor de stilte, kan dat een teleurstelling zijn. Maar of je er mensen mee afschrikt, zou je over een jaar moeten bekijken.'

Ook de muziek is verdwenen. Geen concerten meer, geen kerstconcert. Het brede culturele palet dat in de Oude Kerk werd gepresenteerd, wordt versmald tot een bepaald soort modernistische kunst. Een deel van het vaste publiek jaagt je daarmee weg.

Esther Agricola: 'Je kan ook zeggen: het krijgt meer richting en daardoor meer gezicht. En dat is misschien ook wel iets dat het gebouw kan gebruiken. De afgelopen jaren is er van alles en nog wat naar de Oude Kerk gehaald. Het streven naar een duidelijke nieuwe identiteit door die programmering vind

ik heel spannend. Tegelijk vind ik het fascinerend wat voor krachten die nieuwe programmering oproept. Een grote groep mensen is daar heel bezorgd over. Ik zou wel eens uitgezocht willen zien waar dat vandaan komt.'

Zou het niet komen door de extreme opstelling van de nieuwe directie? Een groep betrokken Amsterdammers probeert een rondetafelgesprek te organiseren, maar de nieuwe directie gaat dat uit de weg. Ook de protesten tegen een nieuwe, moderne toegang in de toren hebben weinig uitgehaald.

Han van der Zanden: 'Aankankelijk waren er allerlei wilde gedachten om van die toegang een soort statement te maken. Daar waren wij geen voorstander van, we willen niet allerlei potsierlijke dingen aan de buitenzijde hebben. BMA ziet er in de eerste plaats op toe dat het monument niet wordt aangetast. De architectonische uitwerking van een nieuwe invulling zoals de torenentree is veel meer de competentie van de welstandscommissie. Wij vinden niet dat wij als instandhoudingsorganisatie moeten dicteren in welke "stijl" men moet ontwerpen. Maar er is een grensgebied... de ruimtelijkheid en de uitstraling van zo'n ruimte dragen ook bij aan de monumentaliteit. Als een toevoeging wezenlijk afbreuk doet aan de beleving van een monument proberen wij daar wel degelijk in te sturen.'

Esther Agricola: 'We hebben het steeds vaker over dat grensgebied, over de leesbaarheid en gelaagdheid van een monument. Maar we willen ons niet met alles bemoeien. Dat we hier in zo'n prachtige stad zitten, is het resultaat van "maatwerk" door al die initiatieven van mensen die op hun manier iets hebben toegevoegd.'

Hebben jullie geen visie op het hele ensemble van de oude stad? Bijvoorbeeld op het 'betere' soort toeristen dat je daarheen zou willen trekken? Die worden nu negen maanden per jaar geconfronteerd met een kunsthall in plaats van een kerk met een Saenredam-sfeer. Zouden ze dat echt willen?

Esther Agricola: 'Interessante vraag. Daar bestaat geen publieksonderzoek naar. Dat zouden we best eens kunnen doen.'

Wat is er toch aan de hand in de Oude Kerk?

Personeel wordt ontslagen of stapt uit onvrede op. Vrijwilligers verbreken na jaren hun medewerking. Een inhoudelijk gesprek met prominente Amsterdammers als Geert Mak wordt door het bestuur beleefd afgehouden. Muziek liefhebbers zien de Oude Kerk verdwijnen als unieke speelplek en buurtbewoners roeren zich. Hoe zit het precies?

Ontslag en vertrek. Directeur Grandjean ontsloeg de gebouwenbeheerder, een man die het monument bij uitstek kent. De reden: zijn functie werd overbodig nu de Oude Kerk een kunsthall wordt. Een marketingmedewerker en een 'producer' kwamen ervoor in de plaats. Uit onvrede met het gevoerde

beleid hebben twee andere medewerkers hun ontslag ingediend. Vrijwilligers die sinds jaren hun liefde voor het gebouw met bezoekers hebben gedeeld, zeggen stuk voor stuk hun medewerking op.

Monocultuur. Zeer bij de kerk betrokken mensen verwijten de nieuwe directeur dat zij slechts oog heeft voor een monocultuur van experimentele moderne kunst. De meningen over het gehalte van de tentoonstelling *Memento* zijn verdeeld. De entree tot het monument is met vijftig procent verhoogd tot 7,50 euro.

Verbouwing. De toreningang moet gelikt worden met gladde gebogen wan-

den. De directeur diende ook een aanvraag in voor een modern hekwerk aan de buitenkant. Het ontwerp was een dusdanig expliciete verwijzing naar de prostitutie dat het, in de wandelgangen 'tietenhek' genoemd, door het stadsdeel resoluut naar de prullenbak werd verwezen.

Zorg. Veel erfgoedliefhebbers, Vrienden van de Oude Kerk, Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad, buurtbewoners, maar ook leden van de protestantse Oudekerksgemeente maken zich zorgen over het lot van de Oude Kerk als kunsthall. Het verzet tegen de nieuwe plannen leidt tot bezwaarprocedures, veel hoofdschudden en leegloop van een bevlogen team medewerkers.

RESTAURANT DE ROODE LEEUW
HOTEL AMSTERDAM

Knip de bon uit en lever deze in voor 10% korting op uw lunch of diner (excl drankjes)

Damrak 93-94 1012 LP Amsterdam
Tel : 020 -555 06 66
Email: reservations@restaurantderoodeleeuw.nl
Website: www.restaurantderoodeleeuw.nl

een verborgen
schat

**Ons' Lieve Heer
op Solder**

Oudezijds Voorburgwal 40 Amsterdam
www.opsolder.nl

**HANS
DOUGLAS
HAIR**

NAAST HET
NH HOTEL BARBIZON PALACE

WOENSDAG T/M VRIJDAG: 9 - 21 UUR
DINSDAG EN ZATERDAG: 9 - 18 UUR
ZONDAG: 10 - 18 UUR
MAANDAG: 9 - 18 UUR

AMSTERDAM, PRINS HENDRIKKADE 50-72
020 - 627 30 37 020 - 556 45 64

**HOTEL
RESTAURANT
STADT
MÜNCHEN**

KONING VAN SIAM
THAI RESTAURANT

OUDEZIJDSVOORBURGWAL 42
sinds 1988

CONDOMERIE

Warmoesstraat 141
Amsterdam
tel 020 6274174
fax 020 6389265
condoms@condomerie.com

winkel
online shop
groothandel
deskundig advies
www.condomerie.com

WWW.CONDOMERIE.COM
CONDOOMSPECIAALZAAK

voor uw ramen

CAPSICUM
NATUURSTOFFEN

Oude Hoogstraat 1
Amsterdam
www.capsicum.nl
020 6231016

Mathilde
Grand Café

GRAND CAFE MATHILDE
Dam 9
1012 JS Amsterdam
t. +31 (0)20 - 554 6114

KONINKLIJK GENIETEN
MET UITZICHT OP DE DAM

PART OF THE NH WORLD

DE BRAKKE GROND

Eetcafé de Brakke Grond

Dagelijks geopend
voor koffie, lunch, borrel en diner.

DUTCH BUILDERS

Financiële administratie
tel: 06 54 71 70 70

**DE KAASSPECIAALZAAK
WOUT ARXHOEK**

De Winkel voor de kaasliefhebber

DAMSTRAAT 19 AMSTERDAM TELEFOON 622 91 18

THE BULLDOG
AMSTERDAM

MRB
LEATHER RUBBER TOYS

AMSTERDAM WARMOESSTRAAT 89
BERLIN MOTZSTRASSE 22
PARIS 24 RUE DU TEMPLE
24/7 MISTERB.COM

[FACEBOOK.COM/MRB.AMSTERDAM](https://www.facebook.com/mrb.amsterdam)

Welswae Klein van kinne
zijn wij toch ruim van zinne
Burgers & Boeren
Poolers & Hoeren
Kansrijken & Kansarmen
kunnen hier hun voeten wassen!

CAFÉ-BAR
DE STOOF

STOOFSTEEG 11-13

jemi

bloemenwinkel
warmoesstraat 83a amsterdam
020 - 625 60 34 www.jemi.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Abonnementen
- Trendy boeketten en arrangementen
- Bloemen lunches
- Workshops
- Bezorgservice voor binnen- en buitenland

Zeedijk Toekomst!

Werken aan wederzijds begrip

Deze zomer is de Zeedijk opgeschrikt door incidenten tussen buurtbewoners en horeca, met als dieptepunt de gebeurtenissen tijdens de Amsterdam Pride in augustus 2013. Hierbij hebben buurtbewoners politiebegeleiding gekregen na de escalatie van een langlopend conflict met een naburige horecaonderneming.

Reden voor bezorgde buurtbewoners en ondernemers om de koppen bij elkaar te steken en te zoeken naar een oplossing voor dit soort conflicten. Want juist op de Zeedijk, een van de drukste straten van Nederland, blijkt hoe wankel het evenwicht tussen horeca, onder-

nemen en wonen op zo'n kleine oppervlakte is.

Brugteam

Op 19 september was er een Zeedijkborrel georganiseerd door de Ondernemersvereniging Zeedijk om het gemis van de door gebrek aan financiële middelen afgelaste Hartjesdagen te verzachten. Zeedijkbewoner Ton Jacobs, woordvoerder van de projectgroep, presenteerde op deze borrel een plan getiteld *Zeedijk Toekomst!* Volgens Jacobs is het de bedoeling van dit project om te bezien hoe de bewoners, ondernemers en mensen die werken op de Zeedijk in

de toekomst het beste met elkaar kunnen samenleven. 'Er moet gewerkt worden aan het wederzijds begrip tussen bewoners en ondernemers,' zegt Jacobs, 'en met name aan de wijze waarop mensen met elkaar communiceren.' Er is een projectgroep geformeerd. Dit Brugteam bestaat uit enkele bewoners en ondernemers en is onafhankelijk van de Ondernemersvereniging en de NV Zeedijk. Het team interviewt op het ogenblik zo'n vijftig bewoners, ondernemers en burens van de Zeedijk. Op 10 februari zal de uitkomst van dit onderzoek worden gepresenteerd in de Haven van Texel.

De contouren van deze uitkomst beginnen overigens langzamerhand al in zicht te komen, aldus Jacobs. 'Ik denk wel dat er een of ander platform voor overleg gaat komen voor de hele Zeedijk.' Welke status dat platform zal krijgen, is echter nog onduidelijk.

Kop en staart

De projectgroep signaleert dat de Zeedijk in wezen uit twee gedeelten bestaat: de kop met het Nederlandse gedeelte, en de staart met Chinatown. Jacobs: 'Het zijn twee verschillende werelden. Uit de interviews blijkt dat mensen zich er aan storen dat die twee straatbeelden er heel anders uitzien. Het zijn verschillende culturen. Er wordt heel anders gedacht en er is een heel andere bedrijvigheid.' Een nog op te richten platform zou een rol kunnen spelen in het bij elkaar brengen van die gescheiden werelden.

Dankzij logica stadsdeelbestuur Ellendebank

Waarom moest er deze zomer een boombank komen midden op het Oudekerksplein? Wie zijn oor bij het stadsdeelbestuur te luisteren legt, krijgt als antwoord 'omdat dit door de bewoners op een inspraakavond over het plein was geopperd'. Tot op de dag van vandaag is het omwonenden echter een raadsel wie dat geweest mogen zijn.

Raadsel of niet, het stadsdeelbestuur vond de boombank een goed idee. Zo konden toeristen immers genieten van de mooie omgeving. Bovendien vond het stadsdeel dat men zo het Oudekerksplein kon 'teruggeven aan de Amsterdammers'.

Het wordt hierna misschien een tikkeltje ingewikkeld, maar ook wel intrigerend.

De *Nota van Beantwoording van de inspraak over de herinrichting van het Oudekerksplein en de aanliggende stegen* vermeldt namelijk allereerst dat er op de inspraakbijeenkomsten meerdere voorstellen zijn ingediend om 'de zitbank' NIET te plaatsen. Bedoeld wordt hier een zitbank aan de zuidzijde, vlak naast de huidige ingang tegen de kerk.

De nota vermeldt verder dat omwonenden vrezen dat deze zitbank 'extra overlast zal veroorzaken omdat toeristen daar overdag grote hoeveelheden afval achterlaten, en zwervers en dronken lui die er in de avond of nacht bezit van nemen voor geluidsoverlast zorgen.'

Wat de omwonenden betreft, moest deze zitbank er dus NIET komen.

Kennelijk is de mening van de omwonenden voor het stadsdeelbestuur geen argument om de zitbank aan de zuidzijde niet te plaatsen, want de nota vervolgt: 'Het gaat om 1 bank die gesitueerd is op een plek die de minste overlast kan opleveren; andere plekken liggen of dichterbij de huizen of dieper in de beslotenheid van het plein. Mogelijk lawaai kan zich immers vanaf hier (naast de kerk - red.) makkelijker naar buiten, naar de gracht verplaatsen.' En dus kan hij er WEL komen. Maar wat de bewoners van de gracht dan van dit 'mogelijk lawaai' vinden?

Krompraat

En dan eindigt het betoog met een zeer merkwaardige slotzin: 'Het idee van een ronde boombank spreekt het dagelijks bestuur zeer aan; ze neemt het idee daarom over.' Bent u er nog? Opeens lijkt het tegenargument 'andere plekken liggen of dichterbij de huizen of dieper in de beslotenheid van het plein' er bij de boombank ineens niet meer toe te doen. En dus kan die er OOK komen.

Zelden zijn mooiere voorbeelden van krompraat gevonden.

Het uiteindelijke resultaat is bekend. Allebei de banken - zowel die aan de zuidzijde als de boombank bij de toren - zijn er toch gekomen. En zoals voorspeld, zorgen allebei de banken regelmatig voor overlast.

Dankzij de logica van het stadsdeelbestuur.

Willem de Jong van Poelgeest

Korenbeurs

Vanouds was de handel in graan een van de voornaamste economische activiteiten in Amsterdam. In 1617 werd daarvoor dan ook een speciale Korenbeurs gebouwd boven het water van het Damrak, bij de Oude Brug. Het Damrak droeg toen nog de voor zichzelf sprekende naam Op het Water.

Het in hout opgetrokken gebouw, naar ontwerp van de stadsbouwmeester Hendrick de Keyser, omsloot een vierkant plein waaraan langs drie zijden gaanderijen lagen die rustten op 52 houten kolommen. Het gebouw was gelegen ter hoogte van wat nu de achterzijde van de huidige Beurs van Berlage is, ten zuiden van de Oude Brug.

De handel in graan en zout werd aanvankelijk gedreven in de open lucht. Bij slecht weer schuilden de handelaren vaak met hun koopwaar onder de luiders van de nabijgelegen woningen en winkels; klachten hierover van de omwonenden vormden de aanleiding tot de bouw van de Korenbeurs. Ook de handelswaar zelf kon in deze beurs beschermd worden tegen nare weersinvloeden.

Graan werd per schip aangevoerd uit voornamelijk de landen rond de Oostzee en de schepen konden aan de zijkant van de Korenbeurs aanmeren. Nadat de verkoop had plaatsgevonden, werd door korenmeters en korenzeters de lading verdeeld in door de gilden vastgestelde maten en gewichten. Invoerrechten voor het graan werden be-

taald in het nabijgelegen Accijnshuis. In 1766 besloot de Vroedschap het bouwvallig geworden houten beursgebouw te vervangen door een in hardsteen opgetrokken gebouw van dezelfde afmetingen. Aan de voorzijde kreeg dit een fraai ijzeren sierhek dat het plein afsloot en aan de achterzijde werd in het timpaan een uurwerk geplaatst. Langs de wanden in de gaanderij waren banken en kastjes aangebracht waarin de kooplieden en makelaars monsters van graan en allerlei benodigdheden bewaarden.

In 1883 werd het Damrak vanaf de Dam tot de Oude Brug gedempt. De Korenbeurs werd afgebroken. Op het gedempte deel werd in 1903 de Beurs van Berlage in gebruik genomen. De korenhandel kreeg een plaats in het noordelijke gedeelte van deze nieuwe beurs.

De beurs van 1766 is te zien op bijgaande afbeelding van Fouquet (1783) met in de achtergrond de Oude Kerk.

De omstreden boombank op het Oudekerksplein

Alarm: 112

Politie:

Niet spoedeisend 0900-88 44

Wijkteam Beursstraat:

Buurtregisseurs:
Rob Oosterbaan 06 53 87 93 92
Hermanjan Jansen 06 22 94 41 19

Brandweer:

Alarmnummer 621 21 21
Centraal Bureau 692 93 94

Gezondheidszorg:

GG&GD (Ambulance) 555 55 55
Eerste hulp (OLVG) 599 30 16
Centr. Doktersdienst 088 00 30 600
Kruispost 624 90 31
Dierenambulance 626 21 21

Gemeente Amsterdam:

Internet: www.amsterdam.nl
Stadhuis 256 91 11
Horeca Overlastlijn 421 45 67
Milieudienst 14 020
Ombudsman 625 99 99

Stadsdeel Centrum:

Internet: www.centrum.amsterdam.nl
Algemene informatie 14 020
Meldpunt Zorg & Overlast 256 44 42
Meldpunt Overlast water 0900-93 94
Meldpunt Openb. Ruimte 14 020
(Reiniging, bestrating, groen, etc.)
Inspectie Bouwen en Wonen
ma/vrij 09:00-10:00 256 46 30

Nuon (Energie Noord West):

Afdeling Binnenstad 597 16 16
Openbare verlichting 597 26 26
Storingen elektra 597 12 34
Storingen gas 597 12 35

Dienst Stadstoezicht:

Hoofdkantoor: 251 21 21
Parkeerbeheer: 251 33 22
Wegslepen: 251 33 23

Wijkcentrum:

d'Oude Stadt 638 22 05

Taxi:

TCA-Centrale 0900 677 77 77
Taxi Direct 020 6 333 333
Stadsmobiel 441 00 55

nieuws overzicht

Oktober

- 1** De politie houdt tientallen FC Milan-supporters aan wegens verstoring van de openbare orde.
- 7** Onder het achterhuis van museum Ons' Lieve Heer op Solder wordt een grote beerput uit de 17de eeuw ontdekt. De put bevat honderden weggegooide gebruiksvoorwerpen.
- 28** Een groot aantal bomen op de Wallen sneuvelt door een hevige storm.
- 30** Een 26-jarige Amsterdammer kon één uur nadat hij in Sassenheim een fiets had gestolen, al worden opgepakt op de Wallen. De man had een lokfiets gestolen die door de politie was voorzien van een GPS-zendertje.

November

- 2** Parfumerie Marjo, met vestigingen op de Zeedijk en in de Damstraat, dreigt geen grote merken meer te mogen verkopen en wordt daardoor in haar voortbestaan bedreigd. De vijftig jaar oude winkel zit klem tussen de regels van het stadsdeel en kan daardoor niet aan de eisen van grote parfummerken voldoen.
- 5** Aan de vooravond van Ajax-Celtic vallen Ajaxhooligans Celticsupporters aan in café The Old Sailor. Op de wedstrijddag zelf loopt het voetbalfestijn uit op rellen op de Dam.
- 11** Burgemeester Van der Laan ontkent op het Burgwallenoverleg dat er een gebrek aan handhaving zal ontstaan op de Wallen.
- 13** Volgens burgemeester Van der Laan worden er per nacht 400 mensen verkracht. Hij doet deze uitspraak tijdens het Stadsbesprek in De Balie. Het gaat dan om slachtoffers van mensenhandel.
- 14** De opschoning van de Wallen hapert op twee fronten: het geld is op en het werk loopt over te veel schijven. Pogingen het opkopen en exploiteren van panden onder te brengen in één NV Wallen, stuiten al jaren af op onder andere de NV Zeedijk. Dat meldt *Het Parool*.
- 14** Bezoekers van de Wallen worden tot het einde van dit jaar geïnformeerd over de misstanden op de Wallen en in andere rosse buurten. Het CDA wil dat de vrouwenhandel en prostitutie meer aan de kaak worden gesteld.
- 16** In de Oude Kerk opent de tentoonstelling Memento. De entreprijs wordt verhoogd van 5 euro naar 7,50 euro.
- 18** CDA en SP zijn bezorgd over de toename van het aantal thuisprostituees in de stad en stellen daarover vragen aan burgemeester Van der Laan
- 20** Nieuwkomer bonbonwinkel Puccini klaagt over daklozen en junks op het Oudekerksplein.
- 30** De Russische organisatie FEMEN wil op de Wallen actie gaan voeren tegen prostitutie.

December

- 2** De organisatie Free a Girl start een Loesje-campagne op de Wallen tegen gedwongen prostitutie.
- 2** Nam Kee op de Zeedijk wordt uitgeroepen tot beste Chinese restaurant van Nederland.
- 3** De gemeente maakt nog voor de zomer van 2014 tien woningen vrij voor slachtoffers van mensenhandel.
- 5** Sint Nicolaas trotseert de storm en luidt samen met de kinderen de klok in de Oude Kerk.
- 6** Prostituees ergeren zich aan de posters van Loesje en er starten een tegen-campagne.

Redactie, bestuur en bezorgers van d'Oude Binnenstad wensen u fijne feestdagen en een vreugdevol 2014!

Gevangen achter de vezips

De automatisch verzinkbare paaltjes (vezips) die het autoverkeer uit de Warmoesstraat moeten weren, zijn nogal eens wispelturig. Dat ondervindt ook de chauffeur van een enorme touringcar, die de paaltjes heeft weten te passeren nadat ze spontaan omlaag zijn gegaan. De veronderstelling dat hij de straat mocht inrijden blijkt een misrekening.

Zijn kolossale bus staat nu een paar meter voorbij de weer fier omhoog gekomen ronde paaltjes. Vooruit rijden, verder de smalle Warmoesstraat in, is uitgesloten. Achteruit, door de paaltjes, ook.

De chauffeur, die een groep Joegoslavische toeristen vervoert, spreekt gebroken Duits. Hij heeft naar het politiebureau gebeld voor hulp, maar daar valt nog geen bijstand van te verwachten.

Maar dan verschijnen er twee schoonmaakwagens. Eén van de mannen weet

raad. Als zijn collega, die een sleutel heeft, de vezips nou eens naar beneden laat gaan en er met z'n auto óp gaat staan? Ja, knikt de touringcarchauffeur. Maar dan? 'M'n collega rijdt dan snel achteruit. De vezips blijven nog een minuut of wat naar beneden. U gaat ook zo snel mogelijk achteruit met de bus, maar vóórdat ze weer omhoog komen, want dat vindt uw bus niet fijn.' Met een brede grijns stapt de chauffeur zijn touringcar in. De inzittenden joelen. De schoonmaakwagen rijdt achteruit. De touringcar volgt, zoals afgesproken. De truc slaagt. De bus is bevrijd. Applaus.

De schoonmakers spreken de chauffeur nog even lachend toe: 'Nooit meer doen, hè'. Dat wordt beloofd. En vrolijk toeterend verdwijnt de imposante bus richting Damrak, met dank aan de mannen van de gemeentelijke schoonmaakdienst.

Achteruit voordat ze weer omhoogkomen...

Oproep

Informatie Bethaniënbuurt

Met zijn lange en interessante geschiedenis behoort de Bethaniënbuurt tot de oudste en kleurrijkste gedeeltes van Amsterdam. Simon van Blokland en Frans Duivis hebben onlangs besloten om gezamenlijk een boek te maken over deze buurt, en wel over de periode 1930 tot 1980. Het duo heeft al heel wat kennis vergaard.

Maar ze zijn nog op zoek naar méér specifieke informatie over de Bethaniënbuurt: over verdwenen winkels, de Tweede Wereldoorlog, karakteristieke bewoners, Bekende Nederlanders die er gewoond hebben (zoals Alexander Pola in de Koestraat en Willy 'Roep u maar'

Alfredo in het Klein Trippenhuis) en ga zo maar door.

Langs deze weg doen wij daarom een oproep aan (oud-)bewoners van de Bethaniënbuurt om informatie, foto's, prentbriefkaarten enzovoort te sturen aan

Simon van Blokland, Scharweide 9, 1507 NJ Zaandam;
e-mail: simon@vanblokland.nl
of
Frans Duivis, Poemaweg 5, 1338 BP Almere;
e-mail: la_aquila@hotmail.com

Kerstvieringen

(zie ook www.kerstamsterdam.nl)

Nicolaasbasiliek Prins Hendrikkade 73

- 24 december 17.00 Eerste vespers van kerstmis (Latijn)
- 24 december 18.00 Kinderkerstviering met kerstspel
- 24 december 21.00 Nachtmis, met abdijs-liturgie en meerstemmige koorzang (toegang alleen met kaart)
- 25 december 10.30 Hoogfeest van Kerstmis, met abdijsliturgie en meerstemmige koorzang
- 26 december 10.30 Eucharistieviering

Oude Kerk Oudekerksplein 15

- 22 december 18.00 Festival of Lessons and Carols (met Sweelinck cantorij)
- 24 december 22.00 Kerstnachtdienst (met Sweelinck cantorij)
- 25 december 11.00 Kerstochtenddienst

De Flesseman Nieuwmarkt 77

- 22 december 16.30 Carolzinging (met Sweelinck cantorij)
- 23 december 14.00 Kerstdienst

Ons' Lieve Heer op Solder Oudezijds Voorburgwal 40 (museum Amstelkring)

- 24 december 19.00 Kerstavondmis en 22.00 Kerstnachtmis (kaarten voor beide uitverkocht)

Walse kerk Walenpleintje 159

- 25 december 11.00 Dienst in de Franse taal

De Papegaai Kalverstraat 58

- 24 december 22.00 Nachtmis (deuren aan Kalverstraat gaan open om 21.30; kaarthouders tussen 21.00 en 21.25 uur naar binnen)
- 25 december 10.30 en 12.15 Hoogfeest van Kerstmis
- 26 december 10.30 Heilige mis

Begijnhofkapel Begijnhof 30

- 24 december 09.00 Eucharistie (NL)
- 24 december 16.00 Aanbedding van het H. Sacrament (daarna sluit de kapel)
- 24 december 19.00 Eucharistie (F)
- 24 december 21.00 Eucharistie (NL) met cello en orgel
- 24 december 23.00 Eucharistie (NL) met kamerkoor, orgel en strijkers
- 25 december 10.00 Eucharistie (NL)
- 25 december 11.15 Eucharistie (F)
- 25 december 17.00 Aanbedding van het H. Sacrament
- 26 december 10.00 Eucharistie (NL)
- 26 december 15.00 Kindje wiegen (Kerstspel voor kinderen)
- 26 december 17.00 Aanbedding van het H. Sacrament

De Krijtberg Singel 448

- 24 december 20.00 Heilige Mis (Gregoriaans)
- 24 december 22.15 Heilige Mis (meerstemmig)
- 24 december 24.00 Heilige Mis (orgel/cantor/cello)
- 25 december 9.30 Heilige Mis (meerstemmig)
- 25 december 11.00 Heilige Mis (Gregoriaans)
- 25 december 12.30 (Stille Mis)
- 25 december 17.15 Heilige Mis (orgel/cantor/cello)
- 26 december 11.00 uur Heilige Mis

Singelkerk Doopsgezinde Gemeente

- Singel 452
- 22 december 10.30 Kinderkerstfeest
- 24 december 22.00 Kerstavonddienst
- 25 december 10.30 Kerstochtenddienst

Oude Lutherse Kerk Singel 411/hoek Spui

- 23 december 16.00 Carol singing op het pleintje voor de kerk
- 24 december 21.15 Samenzang bekende kerstliederen
- 24 december 21.30 Kerstdienst m.m.v het Grote Kerstnachtchoor
- 25 december 10.30 Kerstmorgendienst

English Reformed Church Begijnhof 48

- 22 december 17.00 Multilingual Service (in de Singelkerk)
- 24 december 22.30 Christmas Eve Service
- 25 december 10.30 Christmas Day Family Service

Christ Church (Anglicaans) Groenburgwal 42

- 24 december 23.00 Midnight Mass
- 25 december 10.30 Christmas Family Service

Leger des Heils in Koepelkerk, Kattengat 1

- 23 december 18.00 Kerstdiner voor dak- en thuislozen

